

BARÇA

Revista Oficial FC Barcelona · Juny 2006
Núm. 21 · 3 Euros

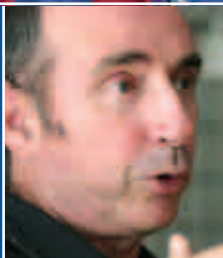
www.fcbarcelona.cat

A DALT DE TOT

Les celebracions
Anàlisi simbòlica
i històrica d'un
fenomen de masses

Lluís Llach
"Espero que aquest
estat de felicitat
s'allargui"

Els campions
Pòster central dels
guanyadors de la
Lliga de Campions

Visa Barça

Felicitats a tots els campions!

Felicitats al FC Barcelona pels títols aconseguits: la Lliga i la Copa d'Europa. I felicitats als 50 titulars de la Visa Barça que el 10 de juny van fer realitat el seu

somni de jugar un partit històric al Camp Nou. A tots aquests campions, moltes felicitats per aquesta magnífica temporada.

Patrocinador oficial
del FC Barcelona

Francesc Alcega, Nuna Albiñana, Carlos Bardajil, David Barona, Vicente Blazquez, Albert Bonet, Marta Cussó, Carlos Etxaitz, Antonio Espejo, Marcel Estany, Salvador Franco, Albert Galera, Antonio Javier García, Christian García, Isidoro Gasque, Alberto Gil, Alexandra González, Nicolás Lavela, Roland Ledo, Jordi Maresch, Jaime Martínez, Daniel Martínez, Enrique Mata, Manuel Santiago Moreno, José Moreno, Joan Oriol, Josefa Piera, Joaquim Ponsa, David Pozo, Juan Quintana, Antonio Rovira, Manuel Todà, Ignacio Vázquez, Antonio Padrós, Oriol Besora, Jordi Riu, Jaume Prat, Rafel Gonzalez, Albert Badia, Irmina Duran, Jordi Geronès, Ruben Bovel, Jordi Noguera, Pedro Delgado, Jaume Marin, Robert Sendra, Alexandre Rullg, Sara Cardona, Ramón Ortiz i Josep Vila.

Encara pots ser més culer. Fes-te la Visa Barça trucant al 902 239 498 o al web www.busquemtitulars.com i aconseguiràs una bufanda oficial del FC Barcelona.

JUNY DEL 2006

Edita: Futbol Club Barcelona
 Av. d'Aristides Maillol s/n - 08028 Barcelona
 Tlf. 9021899 00 - Fax 934112210
 Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat

Director: Jordi Badia.

Subdirectors: Eduard Pujol, Toni Ruiz i David Saura.

Redactors: Carles Cascante, Xavier Catalán, Vanessa Forns, Gustau Galvache, José Manuel Lázaro, Sergi Noguera, Francesc Orenes, Carles Santacana, Sandra Sarmiento, Josep Miquel Terés i Manel Tomàs.

Redactors en pràctiques: Anna Martorell, Anna Segura i Roger Bogunyà.

Col·laboradors: Eduard Boet, Miquel de Moragas i Víctor Lavagnini.

Disseny i Infografia: Grupo ADI.

Fotografia: Arxiu FCB, Bevenrain, Oliva Casanovas (*Regió 7*), Joan Cortadellas (*El Periódico*), Amado Forolla (*Segre*), Marta Fusalba i Sussana Sáez (*El País*).

Publicitat: FC Barcelona
 Departament Comercial i de Màrqueting
 Tèlf. 934963672.

Impressió: Rotocayfo Quebecor.

Dipòsit Legal: B-40053-02.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.

La redacció d'aquest número s'ha tancat el 9 de juny del 2006.

I ara cal anar més lluny

Fa un any, en aquest mateix espai, plantejàvem el repte de la continuïtat; s'havia guanyat la Lliga espanyola i el club tornava, esportivament i institucionalment, a ser una referència. La sortida d'un milió de persones als carrers de Barcelona per celebrar el triomf confirmava que els socis i aficionats blaugrana havien recuperat l'autoconfiança i la il·lusió amb el club i l'equip. El juny de l'any passat, el FC Barcelona acabava de guanyar la dissetena Lliga espanyola. I fèiem èmfasi en què es tractava de la dissetena lliga perquè era considerar l'equip que l'havia guanyada hereu de tots els altres campions que ha tingut el club. També destacàvem que el triomf arribava després d'un lustre de resultats decebedors. I que, per tant, el club havia tornat, una vegada més, com tantes altres vegades al llarg de la seva història. El retorn constant, la voluntat de ser, com a trets més distintius del club (i del país, és clar) es posaven un altre cop de manifest. El repte, doncs, era donar continuïtat a la il·lusió que s'havia generat i que s'havia anat fent palès ja des de la temporada anterior. La continuïtat volia dir seguir fent bé la feina, com a garantia de tenir èxits sovintejats.

Un any després, els bons propòsits s'han complert amb escreix. La Supercopa d'Espanya contra el Betis, la Lliga espanyola un altre cop, aconseguida de manera encara més brillant, amb una ratxa rècord de catorze victòries consecutives. I la Lliga de Campions, després d'una trajectòria impecable, sense cap derrota i havent superat rivals tan poderosos com el Chelsea als quarts de final, el Milan a les semifinals i l'Arsenal a la final de París. La divuitena Lliga espanyola i la segona Copa d'Europa; el fil amb què es va teixint la història blaugrana.

Tres títols en una temporada que no ha estat gens fàcil. Va començar bé, amb un triomf aclaparador al camp del Betis, en el partit d'anada de la Supercopa d'Espanya, però de seguida es va entrar en una fase excessivament irregular. L'equip va recuperar a temps el bon joc i els resultats van arribar. Tot i això, ha estat una temporada plena d'esdeveniments de naturalesa diversa: hi ha hagut títols i resultats espectaculars, amb victòries sonades i amb moments de joc sublim, però també hi ha hagut lesions, algunes de greus i d'altres de menys greus, i també hi ha hagut problemes burocràtics difícils d'entendre. És la normalitat del futbol i de l'esport, ple d'obstacles que cal anar superant.

Plantejar-se avui el repte de la continuïtat com a assolit seria caure en el mateix error que s'hauria pogut cometre fa un any, quan s'afirmava –perquè era cert– que el club havia aconseguit tornar a la primera línia esportiva –i mediàtica– mundial. El repte d'avui és el d'ahir i és el de sempre. Cal que anem més lluny, sempre molt més lluny. Sabent que no hi ha cap port final que ens esperi, només un llarg trajecte que ens farà més grans i més lliures.

Aquest juny deixem enrere una temporada que ha estat excel·lent, i ja comencem a fixar la mirada en la següent. Aconseguir el mateix nombre d'èxits esportius, o superar-los –en futbol, l'equip es jugarà fins a set títols!–, no serà gens fàcil. Ha de ser un objectiu, però no el primordial. L'objectiu primordial és la felicitat del barcelonisme, i aquesta s'assoleix de manera més complexa ■

HITACHI

Inspire the Next

Dels **68,6 bilions** de colors
que reproduïxen les pantalles de plasma **Hitachi**,
nosaltres ens quedem **aquests dos**.

HITACHI PROVEÏDOR OFICIAL DEL FUTBOL CLUB BARCELONA

PLASMA TV • LCD TV • DVD CAM

Per a més informació: www.hitachidigitalmedia.com

SUMARI

MÉS QUE UN CLUB

6 **L'any del Barça**
Balanç d'una temporada històrica que ha situat el club a la cúspide de l'elit

12 **Les celebracions: el balanç**
Celebracions per a tothom

18 **Les celebracions: la història**
De l'autobús a la rua

22 **Les celebracions: l'anàlisi**
Festes i rituals del barcelonisme

26 **Parlem amb Lluís Llach**
El Barça i *Ítaca*

EL CLUB DIA A DIA

32 **Tots els partits de Lliga**
Les alineacions, els gols, els canvis...

38 **El gràfic**
La temporada 2005/06, en xifres

UN CLUB AMB HISTÒRIA

44 **Bakero i Giuly: dos gols amb història**
De Kaiserslautern a Milà

52 **Quina nit!**
Les cinc millors nits de la temporada

SERVEIS BARÇA

62 **Ja som 140.000!**
El club continua creixent i assoleix una xifra històrica de socis

6 L'èxit de la continuïtat: una temporada per emmarcar

26 Lluís Llach parla de la seva vinculació amb el Barça

34 El pòster dels campions d'Europa

40 Henk ten Cate comenta l'èxit des de dins del vestidor

52 Del Bernabéu a l'Stade de France passant per Stamford Bridge

PATROCINADORS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

PROVEÏDORS

COL-LABORADORS

PATROCINADORS DE SECCIONS

PRINCIPAL BASQUET

OFICIAL BASQUET

PRINCIPAL HANDBOL

OFICIAL HANDBOL

HOQUEI

L'ANY DEL BARÇA

■ TEXT: David Saura | FOTOS: Bevenrain

L'elit del futbol mundial no té sentit sense el FC Barcelona. El Barça de Rijkaard ha tancat una temporada inoblidable, on els èxits esportius han estat acompanyats d'un futbol modèlic i envejable per a la resta d'equips. El Barça torna a ser la referència

Els jugadors del Barça celebren a Balaídos el gol de la victòria en un partit que va valer el títol de Lliga.

L'ÈXIT DE LA CONTINUÏTAT

Esportivament, el 2006 serà l'any del Barça. Com també va ser-ho el 1992, deixant els Jocs Olímpics al marge. La coincidència de la consecució de dues grans competicions en una mateixa temporada (sense oblidar la Supercopa d'Espanya) fa que la història blaugrana guardi un lloc de privilegi per aquesta fita. La transcendència del triomf a París és indiscutible, però la consecució de la segona lliga consecutiva no és pas un resultat que s'hagi de menystenir. I és que fent un cop d'ull al palmarès de la Lliga espanyola, des del 1999 no hi ha cap altre equip que hagi guanyat dos títols seguits, èxit que estava en mans del Barça de Van Gaal.

I cal remuntar-se fins a l'any 1990 per trobar un equip —que no sigui el FC Barcelona— que hagi guanyat més d'un títol de manera consecutiva. Dues dades que, per si soles,

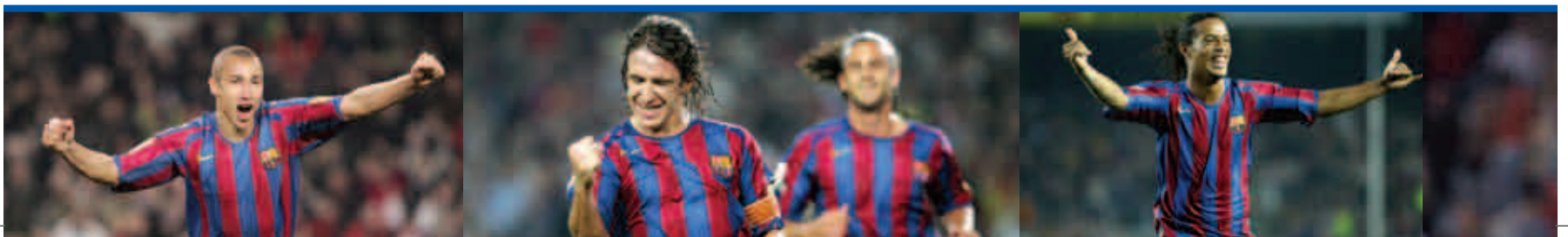
afegeixen valor al Barça de Frank Rijkaard, que ha agafat el relleu simbòlic del *Dream team* per convertir el 2006 en un any màgic del calendari culer.

En aquest cas, però, 14 anys després de l'èxit de Wembley, aquest equip genera tanta confiança que el 2006 pot convertir-se en un any més dins d'un període que molts analistes consideren que pot ser hegemònic. I és que, a hores d'ara, és difícil posar límits a una esquadra que aplega els millors jugadors del món, que té un perfil jove (26'8 anys de mitjana de la plantilla), que enamora amb el seu estil i que connecta amb els aficionats. Com va reconèixer el mateix Frank Rijkaard en els actes de celebració "aquest equip encara no ha fet l'últim pas".

Però com s'ha arribat a aquest punt? Com s'explica aquest reconeixement unànime? Mantenint els paral·lelismes amb l'època del *Dream team*, aquest equip ha arribat a un punt àlgid després d'afrontar la temporada amb pocs canvis. Si a l'exercici 91/92 només

Com a l'any 1992, els èxits esportius han arribat amb un bloc consolidat i després de fer pocs canvis a la plantilla

es van incorporar tres jugadors nous a la plantilla (Nadal, Juan Carlos i Witschge), en aquest cas n'han vingut dos (Van Bommel i Ezquerro). Per tant, es tracta de projectes on el treball a mig termini, la planificació i la continuïtat han estat eixos fonamentals per bastir un equip guanyador. La renovació de l'estructura bàsica de la plantilla fins al 2010, que es va concretar a l'estiu passat, és un element clau per entendre aquests èxits i els que poden venir en el futur. La base de l'equip és indiscutible —"aquest equip té molt de recorregut", explica Txiki Begiristain— i les futures incorporacions s'emmarquen en la política de "mantenir el

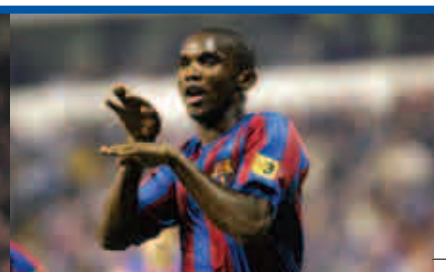
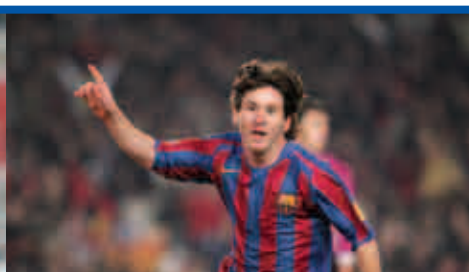
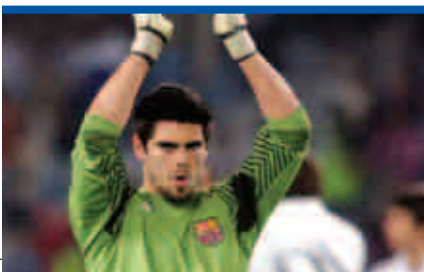

Frank Rijkaard, al costat de la primera Lliga de Campions que ha aconseguit com a entrenador. A sota, a l'aeroport, tot just arribats de París.

El cinquè *triple*t

Aconseguir tres títols en una temporada no és una fita fàcil. De fet, el Barça només ho ha aconseguit en cinc ocasions: la 1991-92 (Lliga, Supercopa d'Espanya i Copa d'Europa), la 92-93 (Lliga i les Supercopes d'Europa i d'Espanya), la 96-97 (Copa, Recopa d'Europa i Supercopa d'Espanya), la 97-98 (Lliga, Copa i Supercopa d'Europa) i aquesta 2005-06. A banda d'aquests cinc triplets, tampoc es pot oblidar l'equip de les Cinc Copes, que a la temporada 1951-52 va sumar la Lliga, la Copa del Generalíssim, la Copa Llatina, la Martini Rossi i l'Eva Duarte. Les dues últimes copes, però, no es van aconseguir en competició directa: la Copa Martini Rossi premiava l'equip amb millor balanç de gols, mentre que l'Eva Duarte (actual Supercopa d'Espanya) no es va arribar a disputar perquè el Barça ja havia aconseguit la Lliga i la Copa.

L'ÈXIT DE LA CONTINUÏTAT

Altres èxits

Aquesta temporada també passarà a la història pel rècord de 19 victòries consecutives en partits oficials. Tres mesos seguits de triomfs que van servir per encarrilar la Lliga en una temporada on els reconeixements individuals (especialment de Ronaldinho, Eto'o i Messi) també han acompanyat els col·lectius.

nivell de competitivitat" del bloc, tal com assegura el secretari tècnic del FC Barcelona.

El cercle virtuós: de la teoria a la pràctica

I és que el Barça ha aixecat el llistat del seu prestigi fins a un nivell que pocs es podien imaginar abans de les eleccions del 2003. Era l'època on el concepte teòric del *cercle virtuós* començava a sonar entre els aficionats, acostumats a un discurs futbolístic poc permeable als conceptes innovadors. Ara, aquest concepte teòric ja està assimilat per tothom: els resultats han permès interioritzar-lo i fer-lo propi. La pràctica ha fet bona una teoria que, en uns fulletons electorals que tots els socis van rebre a casa, deia textualment: "Fitxarem els millors jugadors per al Barça, cracs i jugadors excel·lents i tindrem opcions clares a resultats esportius de gran èxit. Ens col·loca-

rem a la primera línia mediàtica a nivell mundial, generant noves i majors fonts d'ingressos, que juntament amb una reducció de la despesa actual ens permetran absorbir les fitxes dels millors jugadors i seguir reforçant l'equip. Els socis i aficionats ens sentirem molt més identificats amb aquest Barça guanyador, amb el qual ens projectarem arreu del món obtenint reconeixement social, institucional i mediàtic." Un programa que els fets s'han entestat a convertir en profecia.

La Lliga de Campions que el 17 de maig es va guanyar a Saint-Denis és la culminació d'un projecte de club que ha estat fidel al seu estil i que al vestidor ha comptat amb el lideratge de Frank Rijkaard. Amb discreció, sense afany de protagonisme però amb l'autoritat moral suficient per dirigir els jugadors, el tècnic holandès assumeix perfectament el rol

d'home de club. Amb l'equilibri mental i tàctic necessari per dirigir un equip gran, Frank Rijkaard s'implica absolutament amb els valors de l'entitat, al mateix temps que amplia el seu palmarès. I és que l'entrenador del FC Barcelona s'ha convertit en la cinquena persona que aconsegueix el màxim títol continental com a jugador i com a tècnic. Aquesta fita, fins ara únicament a l'abast de Miguel Muñoz, Giovanni Trapattoni, Johan Cruyff i Carlo Ancelotti, reforça encara més el seu paper dins d'un vestidor ple de cracs que no es cansen de lloar la seva tasca. "És una sort tenir-lo com a tècnic i com a persona, encara més", comenta el capità Carles Puyol, en una reflexió que podria assumir qualsevol jugador de la plantilla.

La gestió de l'èxit

Amb un bagatge tan satisfactori, ara el repte és gestionar l'èxit i mantenir la prudència. Després dels títols d'aquesta temporada, el president Joan Laporta recomana continuar "aplicant el sentit comú", atès que "si seguim treballant amb humilitat i tocant de peus a terra, sense que la eufòria ens faci perdre el nord, els millors moments encara estan per

El 2006 ja és un any històric per al barcelonisme, però es confia que sigui un any més dins una etapa hegemònica

arribar". Una reflexió que comparteix Begiristain, que també assumeix el repte d'evitar el conformisme: "Cal continuar guanyant i mantenir aquest esperit guanyador. Hem de mantenir encès el foc de la il·lusió." Amb la Lliga de Campions a les mans, el capità també era partícip d'aquest objectiu comú i recordava que "cal tenir ambició. Ara en volem més (fent referència a la copa que aguantava)". Amb la mirada en el futur, el secretari tècnic del FC Barcelona és conscient que "aquest triomf de la *Champions* no és el final d'un trajecte sinó una parada més". Amb la temporada 2006/07 a l'horitzó i la disputa de set títols oficials en joc (Lliga, Copa, Lliga de Campions, Supercopa d'Espanya i d'Europa, Campionat Mundial de Clubs i Copa Catalunya), ningú vol escriure l'última pàgina d'aquesta història ■

Amb Mitsubishi Electric, no sortiràs de casa.

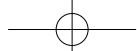
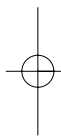
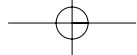
I no és gens estrany, perquè els nous equips Mitsubishi Electric garanteixen el màxim confort i una climatització perfecta a qualsevol tipus d'ambient. Fixa't, si no, en les seves prestacions exclusives:

I-see sensor: Control total de la temperatura, amb la qual cosa s'aconsegueix el màxim confort. • **Filtre Plasma Duo:** Elimina les males olors, purifica l'aire i genera ions negatius. • **Tecnologia Inverter:** Ajusta el rendiment del compressor segons les necessitats de cada llar, amb la qual cosa redueix el consum elèctric en un 30%. • **Màxim estalvi energètic A+:** Les unitats més eficients, gràcies als excel·lents coeficients d'eficàcia energètica de classe A.

FC BARCELONA

Patrocinador oficial de la secció de bàsquet

LES CELEBRACIONS, SUMA DE PARTICIPACIÓ I DIVERSITAT

Els èxits esportius del FC Barcelona han provocat una reacció ciutadana espectacular. El nou format de celebració, basat en una rua per la ciutat de Barcelona i una festa final al Camp Nou, ha permès la participació massiva dels socis i aficionats culés. Analcem, amb l'ajuda d'experts en l'àmbit de la sociologia, la psicologia i l'antropologia, la dimensió i la configuració d'aquesta explosió de joia blaugrana

■ TEXT: Toni Ruiz

Ara fa poc més d'un any, coincidint amb la consecució del títol de Lliga, el club va decidir afrontar la revisió del ritual oficial de les celebracions. La tradició imposava l'ofrena del trofeu de torn a la Basílica de la Mercè i la visita a la Plaça de Sant Jaume per compartir el títol, des de les balconades del Palau de la Generalitat i de l'Ajuntament, amb els aficionats que es reunien a la Plaça. El títol de Lliga aconseguit la temporada passada va donar peu a la concepció d'un nou format de celebració, amb l'objectiu de fer compatible la participació dels milers d'aficionats culers amb la dels socis del club. La solució va suposar la combinació d'una rua per la ciutat de Barcelona i una festa final al Camp Nou. Un any després el Barça ha mobilitzat tres vegades el país i, de manera especialment significativa, la ciutat de Barcelona. Les celebracions dels dos títols

Les celebracions dels títols han desbordat les expectatives d'assistència més optimistes i han mobilitzat centenars de milers de persones

de Lliga i de la Lliga de Campions han desbordat les expectatives d'assistència més optimistes. Ara bé, com s'explica que més d'un milió de persones surtin al carrer per celebrar un títol? Experts en sociologia, psicologia i antropologia ens ofereixen el seu punt de vista d'un fenomen que no deixa de sorprendre per la seva dimensió i configuració.

Superant el barcelonisme

Intentem concretar en primer lloc l'objecte d'anàlisi. Parlem d'una reacció centrada únicament en el barcelonisme? Núria Puig,

doctora en Sociologia de l'Esport i catedràtica de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC), amplia, i força, aquest ventall. "Caldria parlar d'una reacció de la ciutat de Barcelona. No sóc aficionada al futbol però jo mateixa vaig voler participar d'una explosió d'alegria col·lectiva perquè em feia il·lusió com a ciutadana". La doctora Puig compara les darreres celebracions blaugrana amb moviments viscuts amb motiu de la celebració dels Jocs Olímpics. "Han estat una expressió de col·lectivitat i d'identitat

Format consolidat

Els èxits esportius aconseguits aquestes dues darreres temporades han consolidat el nou format de celebració blaugrana. El primer títol de Lliga de l'era Rijkaard va mobilitzar un milió de persones als carrers de Barcelona. La segona Lliga en va fer sortir al carrer un milió dues-centes mil i la *Champions*, malgrat celebrar-se entre setmana, va reunir més de mig milió de persones. Cada celebració ha tingut com a punt i final una festa al Camp Nou, on els jugadors han fet les delícies del públic.

Els carrers de Barcelona van omplir-se d'aficionats culés: a sota, a la dreta, la celebració de la Lliga a Nova York.

Marta Fusalba

Bevenrain

PB New York City - Nevada Smiths

extraordinàries, similars a les que es van donar amb motiu dels Jocs. Ho definiria com la il·lusió de la gent per fer ciutat.”

Múltiples interpretacions

Ara bé, quan donem per fet que les celebracions dels èxits del Barça superen abastament el barcelonisme militant, immediatament ens sorgeix una nova qüestió: què té el Barça per aplegar entorn d'un èxit esportiu diversitat de gèneres, edats i procedències?

L'anàlisi sociològica del fenomen ens aporta tres elements aplicables en general al món del futbol: la facilitat de comprensió del futbol com a pràctica esportiva, la incertesa del resultat i l'àmplia presència d'ídols. Aquestes característiques situarien el Bar-

ça, i més concretament el seu primer equip de futbol, com un referent ideal per centrar l'atenció de gent molt diversa, no necessàriament entesos o consumidors de futbol. Jordi Salvador Duch, doctor en antropologia social i cultural, ens endinsa més en l'àmbit blaugrana en la seva tesi *Futbol metàfora d'una guerra freda. Un estudi antropològic del Barça*: “A diferència d'altres símbols, el Barça és més obert i permet múltiples interpretacions.” I aquesta característica no pot ser contraproductiva? “Al contrari, permet que ningú se senti exclòs i converteix el Barça en el símbol més poderós de la Catalunya real”.

Xavier Pujades, professor de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport de la Universitat Ramon Llull, es re-

Una celebració universal

Els barcelonistes van celebrar els títols fossin on fossin. Les reaccions es van multiplicar arreu. La ciutat de Barcelona va ser el centre neuràlgic de la celebració blaugrana però l'eufòria pels triomfs aconseguits a la Lliga i a la *Champions* també es va poder viure en pobles i ciutats catalanes, espanyoles i de mig món. De manera organitzada, a través de les penyes barcelonistes distribuïdes pel territori, o de manera més espontània. Els experts consultats per la REVISTA BARÇA parlen d'una nova demostració del caràcter universal que defineix el club.

Enhorabona, champions!

TOYOTA. COTXE OFICIAL DEL FC BARCELONA. FENT EQUIP.

FC Barcelona, campió de lliga 2005-2006.

TODAY TOMORROW **TOYOTA**

XARXA TOYOTA DE CATALUNYA

LES CELEBRACIONS: EL BARÇA

Bevenrain

Els més petits, protagonistes

Les celebracions han destacat per la seva dimensió però també per la seva especial configuració. Un dels aspectes dignes de menció és el gran nombre d'infants que hi han participat. Dues dades poden il·lustrar aquesta presència massiva d'infants en les celebracions: un 31% dels barcelonistes que s'han donat d'alta com a socis aquesta temporada són menors de 15 anys, i d'aquests, gairebé 3.000 són nadons que han estat donats d'alta pràcticament el mateix dia en què naixien.

Els èxits del Barça han centrat l'atenció de gent molt diversa, no únicament dels consumidors de futbol

fereix a aquesta característica com a "l'enorme capacitat de consens que genera el Barça entre els ciutadans, una capacitat, ara per ara, incomparable enlloc i que està suposant una fita en la història de l'esport de masses".

Símbol universal

Un aspecte a destacar de les celebracions viscudes aquestes dues darreres temporades ha estat la gran participació d'immigrants, amb samarretes i banderes blaugrana, però també lluint samarretes i banderes dels seus països d'origen. "Ha estat un símbol de normalitat d'una societat que tendeix a la suma d'identitats", afirma el professor Xavier Pujades.

Tot i així, la doctora Núria Puig demana no caure en un excés de responsabilitat: "El Barça actua com a factor d'integració important perquè a Catalunya s'estan des-

Molts nousvinguts al país han participat en les celebracions, en una mostra de normalitat exemplar

envolupant polítiques d'integració. A França, per exemple, un país marcat per la diferència d'ètnies i orígens, es va intentar que la selecció nacional fes aquest paper després de guanyar el Mundial. I es va fracassar. El Barça per si sol no afavorirà la integració però junt amb polítiques apropiades, la feina pot ser molt profitosa". Plantegem una darrera qüestió als especialistes: com es pot seguir fent compatible aquest caràcter universal amb la vocació de representativitat nacional que ostenta el Barça? La doctora Núria Puig ens aporta la fórmula: "Si vols créixer no pots renunciar als teus orígens ni fer-te'n presoner. D'això se'n diu treballar la doble dimensió, una norma bàsica dels manuals de gestió de l'esport. I el Barça està fent bandera d'aquesta norma" ■

ENTRENA COM ELS TEUS ÍDOLS

GUANYA 7 DIES AL CAMPAMENT DE FUTBOL FROSTIES

A què esperes?

Hi ha 90 places disponibles!!!

Viu una experiència inoblidable al campus Frosties de Madrid. Les millors instal·lacions per a que aprenguis a jugar com els teus ídols, amb entrenadors professionals.

Mira als paquets!

Kellogg's
FROSTIES
 PROVEÏDOR OFICIAL D'ENERGIA

Proveïdor oficial d'energia del FC Barcelona

La font de Canaletes, durant la celebració del títol de Lliga de la temporada 1973/74 aconseguit a l'estadi del Molinón.

LA HISTÒRIA D'UNA CELEBRACIÓ

Aquest 2006 és un any de ben justificada eufòria barcelonista, que ha plantejat novament les diferents formes de celebració dels títols assolits. El dilema entre tradició i innovació s'expressa en aquesta qüestió amb tota la seva substància. I en un club amb tanta història com el Barça la mirada al passat sembla imprescindible

■ TEXT: Carles Santacana | FOTOS: Arxiu FCB i Arxiu FCB-Bert

En aquest article volem fer una mirada enrere per donar a conèixer com ha expressat la gent blaugrana la seva eufòria col·lectiva quan ha aconseguit algun dels grans triomfs esportius. Com que afortunadament n'hi ha molts al llarg de la centenària història del club, hem triat com a objectiu preferent una mirada a les celebracions dels títols de Lliga.

Com és ben sabut, el primer campionat de Lliga es va disputar el 1929, i el Barça va aconseguir el primer títol. Va ser una victòria assolida a l'última jornada, en un partit amb l'Arenas biscaí. Tot i que en aquella època la Lliga encara no tenia massa prestigi com a competició, certament els aficionats blaugrana es van abocar per rebre els jugadors. L'expectació va començar, però, abans, mentre es jugava el decisiu partit. En aquella època la ràdio tot just començava i només retransmetria algun partit.

D'ençà 1939 l'eufòria s'havia de conduir amb cautela, i les autoritats vigilaven de prop les celebracions

A més, hi havia pocs receptors. Per això, els socis barcelonistes es van concentrar al camp de les Corts, i presenciaven un partit entre el segon equip blaugrana i el Gràcia. El partit transcorria en paral·lel al que es jugava en terres basques. El delegat de l'equip anava telefonant a Barcelona i anava donant les noves del partit. Aleshores, uns empleats del club anotaven el resultat en una pisarra i la passejaven pel camp, per tal que els espectadors sabessin com anava tot. És a dir, que estaven veient un partit sobre la gespa, i alhora seguien el resultat d'un altre, que era el que realment els interessava. L'endemà del partit l'equip va arribar en tren al

Els aficionats del Barça esperen l'arribada en tren de l'equip que va guanyar la Copa de l'any 1926.

baixador del passeig de Gràcia, on va tenir una rebuda entusiasta. Les cròniques de l'època parlen de 7.000 o 8.000 persones, que van acompanyar l'autocar que va portar els jugadors des de l'estació del tren fins a la seu del club, aleshores en un xalet del mateix passeig de Gràcia, tocant a Diputació. Una distància curta que van tardar molta estona a travessar, degut a la presència dels aficionats, que vitorejaven els jugadors fins a arribar a la seu del club, on la federació catalana els va oferir un sopar. Dies després es va organitzar també un sopar popular per poder reunir més aficionats al voltant dels seus jugadors.

Les celebracions a la postguerra

Fins després de la Guerra Civil no es produiria una nova conquesta del campionat de Lliga. Aleshores l'eufòria de la massa social barcelonista s'havia de conduir amb molta cautela, i les autoritats vigilaven de prop totes les celebracions. La part oficial de les celebracions era la que predominava. Els actes a l'Ajuntament i la Diputació tenien un to molt solemne, i el club fins i tot anava a oferir els títols al governador civil. Certament, aquest to oficial i religiós, amb l'ofrena a la basílica de la Mercè, no impedia que paral·lelament els aficionats també expressessin la seva

Tots a la plaça

La plaça de Sant Jaume ha estat durant molt de temps un dels espais privilegiats de les celebracions barcelonistes, el punt de trobada del club amb les institucions de la ciutat i del país. Tradicionalment, la comitiva blaugrana visitava les seus de l'Ajuntament i la Generalitat (en algunes etapes la Diputació), amb el tradicional passadís entre els dos extrems. Tanmateix, el volum de seguidors ho ha acabat fent inviable.

Els aficionats del Barça envolten l'autocar dels jugadors que van guanyar la Copa del Generalísimo contra el València (4-1). Era el 5 de juliol del 1971.

satisfacció. En algunes ocasions al mateix estadi, si la Lliga es guanyava en un partit en camp propi; en d'altres, amb el ritual de rebre els campions a l'estació de tren. L'altra expressió més popular era la concentració a la plaça de Sant Jaume, moment en què els aficionats tenien més a prop seu als jugadors. Si la Lliga s'aconseguia a les Corts la celebració es podia fer allà mateix, com va passar el 1949, quan el títol es va assolir amb una victòria davant l'Espanyol. El públic va ocupar la gespa en acabar el partit, amb banderes blaugrana i pancartes, alguna de les quals en català, que proclamava el Barça campió. Els discursos del president Montal i de l'entrenador es van fer des de la llotja, mentre s'enlairaven globus al cel, i es llençaven petards i traques. Una cosa similar es produí al 1953, quan el títol es va assolir venent l'Athletic Club de Bilbao a les Corts.

Canvi de format

El canvi en l'esquema de les celebracions es va produir amb la Lliga assolida el 1974. Havien passat molts anys des del darrer triomf al tor-

Des de la Copa de 1968 les celebracions blaugrana esdevenen més espontànies, especialment amb les concentracions a la font de Canaletes

neig de la regularitat, el 1960. El país havia anat canviant, i el Barça es tornava a reconèixer arreu com a "més que un club". De fet, des de la Copa del 1968 les celebracions blaugrana estaven esdevenint més populars, i sobretot, més espontànies. Són els anys en què els seguidors comencen a utilitzar la font de Canaletes en un sentit diferent. Si fins aleshores la font de la Rambla era un lloc de trobada per parlar de futbol, ara esdevindria un lloc on els aficionats mostrarien la seva alegria en les jornades de més eufòria barcelonista. O també de ràbia, com succeí el 1970 el dia del penal de Guruceta. La Rambla, doncs, va esdevenir un lloc d'expressió popular, que ningú convocava. De fet, en la Lliga 1973-74, la Rambla va acollir aquest entusiasme blaugrana en dues ocasions. La pri-

mera, amb motiu del 0-5 del Santiago Bernabéu. La segona, després de la victòria a Gijón que va significar la conquesta matemàtica del títol, tot i que encara faltaven diverses jornades per acabar el campionat. En tornar de Gijón l'equip va ser seguit per moltíssims seguidors des de l'aeroport del Prat, que ara substituïa les antigues arribades dels primers anys en ferrocarril. En la celebració espontània d'aquella Lliga els seguidors culers van connectar dos espais de l'univers festiu barcelonista: Canaletes i la plaça de Sant Jaume, on la gent va cantar el *Virolai*, ja que en aquell moment no hi havia cap himne del club. Excepcionalment, aquella temporada el club va oferir el triomf no només a la verge de la Mercè, sinó també a la verge de Montserrat. Curiosa-

ment, algunes autoritats de l'època van voler que el club no celebrés aquell títol a la plaça de Sant Jaume, per por a que la concentració blaugrana podés donar lloc a manifestacions contràries al règim.

Un esquema recurrent

Des d'aleshores, Canaletes va esdevenir el lloc de celebració popular, mentre que institucionalment el club oferiria els títols a la plaça de Sant Jaume i a la basílica de la Mercè. Aquest esquema es va mantenir durant gairebé trenta anys, molt reforçat amb les lligues de la dècada del 1990 per un importantíssim seguiment mediàtic. Com passa amb les noves conjuntures històriques, la renovada il·lusió de les darreres temporades, amb els dos títols de Lliga consecutius, ha comportat també els canvis de celebració que tots tenim a la memòria, amb les potents celebracions a l'estadi, amb espectacle inclòs; i la rua en autocar descobert per tota la ciutat de Barcelona. En definitiva, canvis en la celebració festiva que ens parlen dels canvis a la societat i de l'evolució de la dimensió social del Barça ■

Els transports i les celebracions dels títols

Les rebudes dels jugadors triomfants reflecteixen ben bé l'evolució dels mitjans de transport. Les primeres rebudes es feien sovint a l'estació de tren, al baixador del passeig de Gràcia o a l'estació de França. Més endavant es va combinar el recorregut en tren amb una entrada a la ciutat en autocar, que permetia que fossin molts més els seguidors que s'acostaven als seus ídols. També es va anar a buscar l'equip a l'aeroport, que des d'allà acabava el recorregut en autocar. I finalment s'ha institucionalitzat una rua amb autocar descapotable, per a fer més fàcil la comunicació entre jugadors i seguidors. De fet, amb la rua el recorregut que es fa no té com a finalitat portar els jugadors a casa, sinó estrictament passejar-los per al delit dels aficionats

CAMPIONS

Assistència Sanitària Col·legial
felicita al FC Barcelona pels èxits esportius
aconseguits a la temporada 2005-2006

 PROVEIDOR MÈDIC OFICIAL

**Assistència
Sanitària
Col·legial**

LA MILLOR ASSISTÈNCIA DE LA TEVA VIDA

Truca ara al 902 120 122

FESTES I RITUALS DEL BARCELONISME

■ TEXT: Miquel de Moragas i Spa
Catedràtic de Comunicació de la Universitat
Autònoma de Barcelona (UAB). Soci número 4.501

La final de París i la conquesta de la Copa de Europa, sumada a la Lliga 2005-2006, ha permès el desplegament, en el seu grau màxim, de tota la simbologia del FC Barcelona. Les formes de celebració d'aquesta victòria van superar tots els antecedents, no únicament per la participació, sinó també per la producció simbòlica i ritual. La victòria europea, tan esperada i tan esquiva, va desinhibir els discursos, va multiplicar els càntics, i va portar al límit l'experiència de "més que un club"

El president ballava a la llotja, la rua s'allargava fins a la nit, uns aficionats desconeguts s'abraçaven, els nens hi participaven i els jugadors tocaven la bateria. La celebració consistia en una barreja insòlita de tradicions culturals: cavalcada dels reis, festa major, carnaval, festival de música, desfilada, manifestació. Nous ritus, barreja improvisada, davant l'entusiasme dels *mass media* que veien omplir les seves pàgines i els seus programes amb una allau d'imatges.

Viatge a París com a pelegrinatge

La final era sentida com un gran esdeve-

niment històric en què "rothom" volia assistir. Per veure el partit? No únicament, sinó sobretot per poder participar del ritual que significava marxar en caravana, sotmetre's a les incomoditats i al risc de tornar decebuts, abraçar-se, veure el desenllaç, poder dir: jo hi era!

El trist record de les finals de Sevilla i d'Atenes pesaven com una llosa, segurs que si es guanyava ens podríem treure de sobre aquells dos records frustrants.

Tots els camins portaven a París: avions en cadena (economia i societat global), autocars en massa (el Barça justifica "fer campana"), cotxes particulars i una simbòlica

L'expedició blaugrana tenia un format divers: majoria de joves però també persones grans, socis antics i famílies

expedició en 600, expressió de la nostàlgia de tants anys esperant els triomfs del Barça a Europa. L'expedició (el peregrinatge) es transformava en matèria informativa de primer nivell.

L'expedició blaugrana tenia un format divers. Majoria de joves, però també presència significativa de persones grans, socis antics, famílies senceres. Els beneficiaris dels compromisos socials del club -dels sectors econòmics, polítics o culturals- deixaven les seves corbates habituals per enfundar-se bufandes o camises del Barça. Era un carnaval que no amagava la identitat, sinó que l'expressava obertament i sense màscares.

A la llotja de Saint-Denis —a diferència del protocol anglès- feien costat al Barça representants de primer nivell de totes les institucions: Reialesa, Govern central, Generalitat, Ajuntament i Ministeris. Les aficions de l'Arsenal i del Barça es diferenciaven per la seva composició social. Majoria d'homes joves entre els anglesos; gran diversitat d'estaments, grups d'amics, familiars, homes i dones, nens, gent gran entre els catalans.

París, blaugrana

La singularitat blaugrana també es podia observar en la forma d'ocupar pacíficament la ciutat. La majoria d'anglesos es localitzava, es trobava, a l'entorn de l'estadi. L'expedició blaugrana buscava a la ciutat de París un punt de referència similar a la Font de Canaletes (per cert, si us plau, mantinguem les tradicions). El punt de trobada era l'esplanada de la Tour Eiffel. Domini blaugrana, amb programa en directe de TV3 ("El Club"). Traques, càntics, fotografies, salutacions amb coneguts. Tots "vestits de Barça". Els parisencs, amb més simpatia que rebuig, es trobaven amb barcelonistes passejant per les vies més emblemàtiques: Champs-Élysées, Boulevard Saint-Germain, cafè "des Deux Magots". París era blaugrana.

Camí de l'estadi, sempre amb bona convivència amb els rivals de l'Arsenal, era l'hora dels càntics.

Una imatge de la zona de l'Stade de France on hi havia els seguidors del Barça. A sota, aficionats blaugrana seguint la final des de la pantalla del Teatre de la Passió d'Esparreguera.

Bevenrain

Oliva Casanovas (Regió 7)

L'expedició blaugrana buscava a la ciutat de París un punt de referència similar a la Font de Canaletes; el punt de trobada va ser l'esplanada de la Tour Eiffel

Càntics i disfresses

És coneguda la força dels càntics als camps de futbol anglesos. Són càntics tradicionals, amb participació disciplinada de tots els aficionats.

L'afició del Barça ha estat, tradicionalment, menys participativa en relació amb els cants. Però les coses canvien, les victòries i els èxits esportius actuen com a animadors facilitant la proliferació d'un mosaic de càntics caracteritzats per la seva diversitat i capacitat d'improvisació. Els aficionats escol·len els càntics del seu repertori segons la

situació: cants de glòria per a la victòria (l'himne), cants d'ànims per donar suport als jugadors (Barça!), càntics reivindicatius per descrèdit dels rivals, amb una destacada novetat: càntics d'autoafirmació i de festa ("ser del Barça és ... el millor que hi ha"), o fins hi tot d'ironia improvisada ("*Mourinho vete al teatro*").

En el centre de tots els cants, l'himne oficial, cada vegada més popular entre els seguidors gràcies a les versions que hem pogut sentir a l'estadi amb participació de grups musicals diversos.

PARIS 2006: FUSIÓ BLAUGRANA

17, 19 i 20 de maig. Global, èpic i inoblidable. Tres qualificatius per a les finals de París, Basilea i Wembley. Global? La final a l'Estadi de França va ser mundial, de mundial. La victòria, planetària. Abans, durant i després del partit. París, capital universal i cosmopolita, va rebre la gent blaugrana amb els braços oberts. Vam sentir el tracte amable de les noves generacions de parisencs. Navegar a la coberta d'un *bateau-mouche* per aigües del Sena passant pels ponts blaugranes recordava, fa vint-i-set anys, els ponts de l'autopista camí de la Jonquera per anar a la final de la Recopa. La il·lusió de quatre amics marroquins que des de Tànger van creuar Espanya i França a bord d'un utilitari. El grupet de japonesos que van volar des de Tòquio. Un culer que va viatjar des de Melbourne. Un altre, des de Santiago, des de Xile. Els dos amics de Lleida amb un 600 mediàtic. Els que van conduir més de mil quilòmetres sense entrada assegurada. Els arribats des de Tbilisi, Berlín, Tel Aviv, Guayaquil, Buenos Aires, São Paulo o Abu Dhabi... Tota una conferència internacional, un flux de passió barcelonista per aixecar *la segona*. El comportament a les grades de Saint-Denis, per emmarcar. A la mitjanit, dotzenes de cotxes amb matrícula francesa amunt i avall dels Camps Elisis tocant les botzines, onejant banderes per la finestra, cridant com si França hagués revalidat la copa del món. A l'estadi, una bandera espanyola amb un toro, un culer de Màlaga. Cigars, nervis i patiments, protestes i crits, plors, un gol sud que identificava l'estadi. Les imatges de televisió, l'eufòria mundial, des de Catalunya fins a Nova York, Londres, Pequín, Casablanca o Madrid. Fosos en tres abraçades, els dos gols i el xiulet final. Sí, una vitrina oberta al món, a primera línia. Però, sobretot, una unió imparable i única. Imbatible. Més universal que mai en la història més que centenària del club. L'endemà, la Copa d'Europa va volar fins a Barcelona i, després, a Jaén i a Reus. Ha estat la copa de tots. Amb Eto'o i Belletti vam xutar tots, milions. Wembley 92, any olímpic. Aquest 17 de maig, París 2006, passarà a la història com la més gran demostració d'aquesta globalitat blaugrana. Any de mundial. Una posició internacional sòlida. El *més que un club* global.

VÍCTOR LAVAGNINI VENTURA

És periodista de TV3 i va assistir a la final de París com a aficionat. Soci número 26.321

Uns aficionats de Lleida, abans de sortir cap a París en un 600 blaugrana.

Amado Forolla (Segre)

Aquesta diversitat i improvisació també es manifesta amb el vestuari dels aficionats. L'estratègia comercial de canviar d'equipament, de tenir primer i segon equipament, ha acabat creant un mosaic interessantíssim de vestimenta que donava a París una gran visibilitat de l'afició culé. Gorres i bufandes per als més moderats, samarretes per als més desenfadats, disfresses diverses per als més agosarats: embolicats en banderes, coberts amb barrets exòtics de joglar medieval. Els símbols del Barça (càntics i vestimenta) són l'expressió d'un codi obert, que permet la integració de "tothom", grans i petits, classes socials diferents, del sud o del nord, identificats amb el referent blaugrana.

La diversitat i improvisació també es manifesta amb el vestuari. L'estratègia comercial de canviar d'equipació ha acabat creant un mosaic interessantíssim

Els *media* i la festa a Barcelona

Els que varen anar a París es varen perdre la festa a Barcelona. El mitjans de comunicació (la ràdio i la televisió, especialment) permetien viure l'esdeveniment "en directe", gràcies a la mediació de la imatge i de la veu dels comentaristes que "et porten a París". És sabut que l'esport estimula l'audiència televisiva en grup, però la gran final reclamava vivències més excepcionals, més enllà del cercle estRICTE de la família i amics, al ca-

rrer amb tota la comunitat. Prop de 11.000 espectadors ompliren el Miniestadi, i es multiplicaren les audiències col·lectives a places i centres cívics. Els Castellans de Sants, per exemple, tancaven i omplien el carrer de Badalona i el Teatre de la Passió d'Esparriguera habilitava la seva sala per oferir, en gran pantalla, la retransmissió de la final. Amb la victòria, l'esclat popular. Sense precedents. Allò no es podia celebrar a casa, s'havia de sortir al carrer: clàxons, abraçades i salutacions entre desconeguts, banderes al vent, ocupació d'espais emblemàtics de la ciutat; festa de la identitat blaugrana. La gran dimensió de la festa reclama nous escenaris que permetin una participació

massiva. La rua, o ara el nou camió "ruòdrem", permeten iniciar un nou ritual, ja no del peregrinatge, sinó del retorn triomfal. L'estadi, la casa pròpia, l'escenari quotidià, havia de ser el lògic punt i final. És a l'estadi on es reproduiran, passats els fets extraordinaris, els rituals més quotidians: cant de l'himne, sortida i foto dels jugadors amb els nens, banderes i càntics a la graderia, etc. Els rituals, per naturalesa, són esdeveniments destinats a repetir-se de forma cíclica. Per això, l'any que ve, tornem-hi! ■

BARÇA – CAMPIÓ DE CAMPIONS

EL MÓN SENCER ALS VOSTRES PEUS.

Per la vostra dedicació. Per la vostra màgia. Per regalar-nos tanta i tanta emoció. Per creure en els somnis fins a fer-los realitat. Per tot, avui el futbol mundial es rendeix als vostres peus: **felicitats campions!**

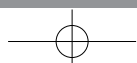
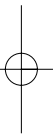
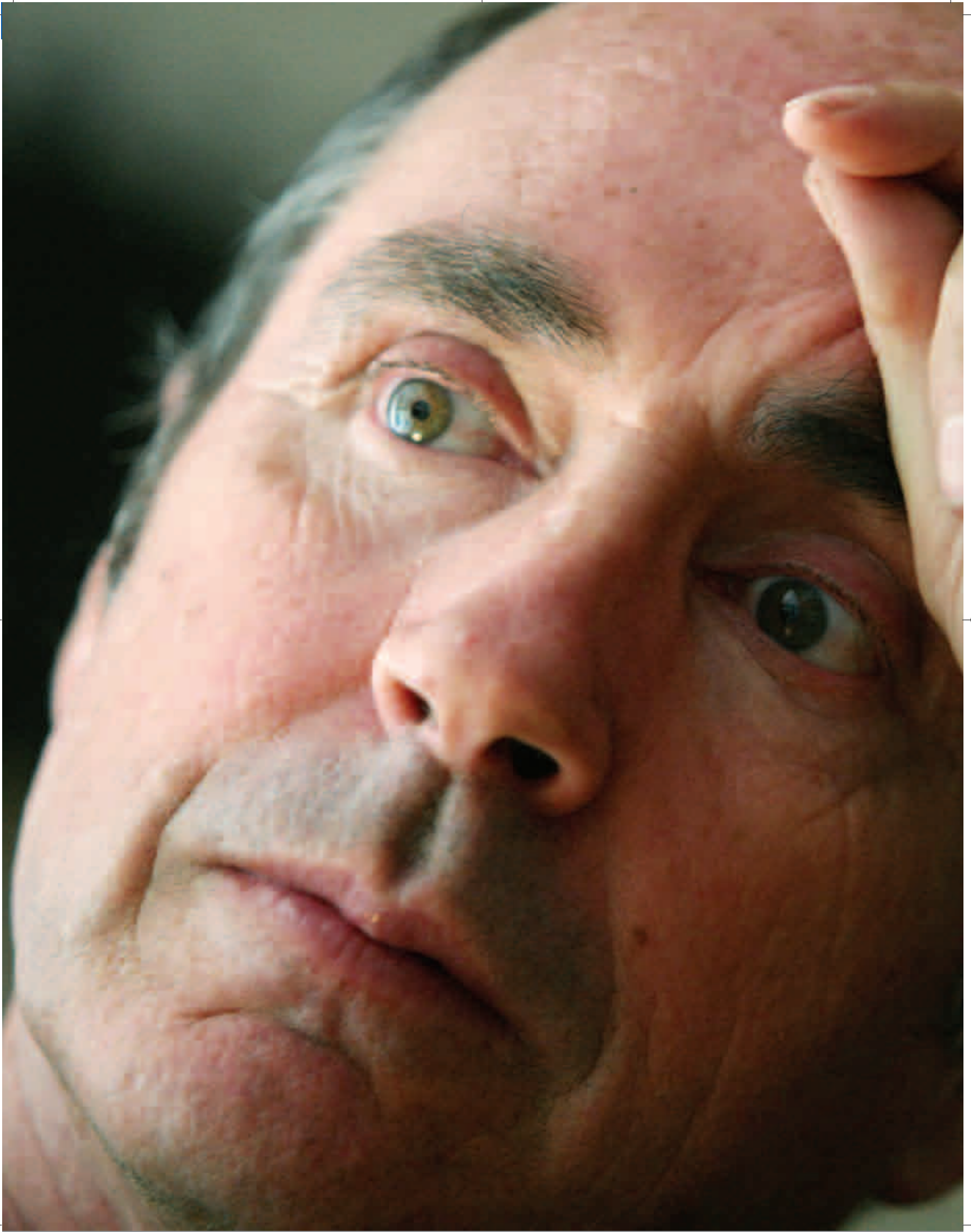

Web d'apostes
esportives
autoritzada pel:

betandwin
com

APOSTES ESPORTIVES A INTERNET.

“ESPERO QUE GUANYAR NO SE’NS FACI AVORRIT”

Tot i que fa més de 30 anys que es passeja per damunt dels escenaris, admet que es va emocionar quan va saber que es tornaria a cantar l’*Ítaca* al camp del Barça. La versió d’aquest cant a l’utopia individual i col·lectiva s’ha lligat per sempre a la celebració de la segona Copa d’Europa, la de París. Lluís Llach parla del Barça d’avui i celebra l’èxit esportiu i la nova gestualitat social del club

■ TEXT: Eduard Pujol | FOTOS: Bevenrain

Què li sembla si escric: “Lluís Llach, cantant i músic que és del Barça”?

Sí, està bé perquè jo sóc del Barça. Molt, tot i que sense carnet. Ara, això, que no sé si toca explicar en una publicació com aquesta, forma part de la grandesa del club. El Barça sobrepassa les seves pròpies dimensions i arriba molt més enllà de l’estricta i necessària massa social. De tota manera, amb la Laura Almerich vam decidir que ara, a tocar dels 60, estarà molt bé fer una cosa que tenim pendent de quan les obligacions de la música ens en van allunyar. Fer-nos soci serà una manera de tornar a entrar a la joventut.

“I quan els hagueu guanyat, tingueu ben present no aturar-vos”. És un fragment de la segona estrofa de la seva *Ítaca*. Una lletra que ara, per molts, descriu els horitzons del Barça actual, fill del que va conèixer als anys seixanta.

De l’Empordà al carrer Riera Blanca, just al xamfrà del camp. Aquesta destinació va ser la meva ruïna universitària. Anava a veure els entrenaments. Hi havia el Kocsis, el Martí Fiol, i els diumenges veia els partits a dalt de tot de la general. Amb 17 anys me’n portava un puro a futbol per encendre’l i fumar quan l’equip fes el primer gol.

I a vegades costava que arribés.

I tant que costava! En aquells anys vam fer una travessa de pocs èxits, però i què? Estem fets de moments heroics i molta gent del Barça s’ha fet en el *no guanyar*, cosa que té un gran mèrit. La fidelitat d’una massa social ingent és una altra de les grandeses del club.

A la mitja part de la final de París vaig rebre un sms que deia “Voliem guanyar normal, sense èpica. Però mira, hi haurà èpica i guanyarem”. És fantàstic. Aquest missatge lliga amb una constant. Al Barça res ha sigut mai fàcil. I si mai ho ha estat, és ara.

El Rijkaard potser no hi estaria d’acord!

Entenem-nos. Vaig disfrutar-ne molt, però el famós *Dream team* un any guanyava perquè un penal no entrava i un altre perquè ensopegava la majoria del capellà que havia de beneir l’equip contrari. Aquelles victòries van estar molt bé,

“Aquesta vegada tot el Barça s’ha conjuminat per guanyar i, la veritat, no hi estàvem acostumats”

però quan el Barcelona comença a ser campió de manera aclaparadora és actualment. Aquesta és la vegada que al Barça tots els sectors es conjuminen per guanyar, des dels jugadors fins a la directiva, i, la veritat, el barcelonista no hi estava acostumat. Saber que guanyaràs, si no és aquesta setmana la següent, ens agafa molt poc entrenats.

Insisteixo, el Rijkaard i el Txiki potser no ho explicarien amb aquesta naturalitat...

No, no, ben al contrari. El que dic és que pensàvem en la *Champions* com si la lliga no fos important i ho és molt. Espero que aquest estat de felicitat s’allargui. És un moment molt interes-

ÍTACA

I

Quan surts per fer el viatge cap a Ítaca,
has de pregar que el camí sigui llarg,
ple d'aventures, ple de coneixences.
Has de pregar que el camí sigui llarg,
que siguin moltes les matinades
que entraràs en un port que els teus ulls ignoraven,
i vagis a ciutats per aprendre dels que saben.

Tingues sempre al cor la idea d'Ítaca.
Has d'arribar-hi, és el teu destí,
però no forçis gens la travessia.
És preferible que duri molts anys,
que siguis vell quan fondegis l'illa,
ric de tot el que hauràs guanyat fent el camí,
sense esperar que et doni més riqueses.
Ítaca t'ha donat el bell viatge,
sense ella no hauries sortit.
I si la trobes pobra, no és que Ítaca
t'hagi enganyat. Savi, com bé t'has fet,
sabràs el que volen dir les Ítaques.

II

Més lluny, heu d'anar més lluny
dels arbres caiguts que ara us empresonen,
i quan els haureu guanyat
tingueu ben present no aturar-vos.
Més lluny, sempre aneu més lluny,
més lluny de l'avui que ara us encadena.

I quan sereu deslliurats
torneu a començar els nous passos.
Més lluny, sempre molt més lluny,
més lluny del demà que ara ja s'acosta.

I quan creieu que arribeu, sapigueu trobar noves sendes.

III

Bon viatge per als guerrers
que al seu poble són fidels,
afavoreixi el Déu dels vents
el velam del seu vaixell,
i malgrat llur vell combat
tinguin plaer dels cossos més amants.
Omplin xarxes de volguts estels
plens de ventures, plens de coneixences.
Bon viatge per als guerrers
si al seu poble són fidels,
el velam del seu vaixell
afavoreixi el Déu dels vents,
i malgrat llur vell combat
l'amor ompli el seu cos generós,
trobin els camins dels vells anhels,
plens de ventures, plens de coneixences.

LLETRA: I-Kavafis (Adaptació de Lluís Llach sobre una versió catalana de Carles Ribà), II-III- Lluís Llach

MÚSICA: Lluís Llach

EDICIÓ: 1975

DISCOGRAFIA: *Viatge a Ítaca* (1975), Barcelona. *Gener de 1976* (1976), *Camp del Barça*, 6 de Juliol de 1985 (1985), *Ara*, 25 anys en directe (1992), *Poetes* (2004)

PARLEM AMB... LLUÍS LLACH

Beth, acompanyada per l'Orquestra de l'Acadèmia del Liceu, interpreta una versió d'Ítaca per celebrar la Copa d'Europa de París

sant i cal no oblidar que en un vaixell a vela és impossible navegar bé si no hi ha la conjunció de tots els esforços. Malgrat les discussions que sempre es generen al voltant del Barça, espero que guanyar no se'ns faci avorrit.

El que és avorrit és no guanyar.

Uff, i moltes altres coses. Determinades actituds també poden generar avorriments. Per això reivindico el moment i saber mantenir aquesta il·lusió. Per exemple, quan hem tingut un entrenador com el Rijkaard? Qualsevol de les seves rodes de premsa són un acte cívic, de bon humor, de serenitat. Això era impensable.

Aquests valors, aquest estat d'ànim, com es projecta cap enfora.

Toco fusta, però avui, per a un club de futbol de qualsevol lloc del món, el Barça és un exemple molt bonic a seguir. I això es comença a enflairar. Ho noto parlant amb gent d'arreu.

És un exemple en la competició?

No, únicament. Al club hi ha una certa sensibilitat per a les coses que se'n va del marge esportiu —que també és esportiu, *cuidado!*—, com el saber entendre el paper cohesionador social o el paper d'exemple del Barça quan es destina el 0'7% dels ingressos a finalitats humanitàries.

A vegades aquestes decisions, engolits per guanyar o perdre, potser no calen en deter-

“Quan havíem tingut un entrenador com Rijkaard? Quan parla és un acte cívic, de serenitat, de bon humor”

minats cercles de l'opinió pública.

És clar que hi arriben! Sovint en el món de l'esport la norma de conducta és el cretinisme triomfalista, fins i tot dels que no guanyen. Quan un equip comença a tenir aquests senyals i aquestes gestos, home, segur que destaquen. Em crida l'atenció el paper d'alguns intel·lectuals quan diuen que això no és una tasca d'un equip de futbol. Aquesta gent s'ho ha de fer mirar perquè un equip, més enllà de l'esport, pot representar molt. Tota aquesta gestualitat, sincerament, em sembla exemplar. Em commou moltíssim i encara m'afalaga més ser culer.

S'indigna?

M'emprenya la gent que mai no diu res quan el futbol es converteix en un màquina d'alienació col·lectiva, que passa molt. I quan un equip de futbol com el Barça intenta fer l'equilibri en tota aquesta feina, aleshores sí, aleshores es fan sentir.

Sovint hi ha la temptació de reduir aquesta sensibilitat del Barça al somriure de Ronaldinho.

És un risc, però la realitat és més tossuda, té més

“ESPERO QUE GUANYAR NO SE’NS FACI AVORRIT”

Ítaca

La vida fa gairebé tantes voltes com una pilota de futbol. El Llach que canta pel damunt dels escenaris des dels últims anys 60, té, potser sense saber-ho, una geografia d'èxit amb punts evidents amb l'univers simbòlic del Barça.

París i l'estadi de Saint-Denis són per al barcelonisme el que la ciutat del Sena i el teatre de l'Olimpia és al propi Llach i a la Nova Cançó. A banda, la lletra del *Cant del Barça* assegura des del novembre del 74 que “tan se val d'on veniu, si del sud o del nord”, compartint un crit cívic i càlid amb el “Venim del nord, venim del sud” del cantant de Verges (“...de terra endins, de mar enllà, i no creiem en les fronteres si darrera hi ha un company amb les seves mans esteses a un pervindre alliberat. I caminem per poder ser i volem ser per caminar”) de l'any 78. En aquella data Lluís Llach ja havia compost, interpretat i convertit en llegenda l'àlbum *Viatge a Ítaca*. Era l'any 75, quan al Barça hi jugava el Sadurní, l'Asensi, el Cruyff o el Rexach. D'aquell disc en destaca la peça *Ítaca*, que inclou la referència a un llarg viatge cap a la utopia real que l'Oleguer Presas, en la celebració de la lliga del 2005, va popularitzar en el seu parlament. És una referència que l'endemà de la final de París, el 18 de maig d'aquest any, en la celebració de la Lliga de Campions s'ha acabat de consolidar com una icona del nou barcelonisme. Cantada per la Beth, amb l'acompanyament de l'Orquestra de l'Acadèmia del Gran Teatre del Liceu, *Ítaca* continua sent un oferiment als atrevits, als valents, als il·lusionats. I ho és pel què té de proposta de camí a recórrer, de somni de llarg recorregut, d'idealisme possible. 30 anys després de la seva estrena, ves per on, l'*Ítaca* d'en Llach parla del Barça. Del d'avui, el que camina cap a la continuïtat de l'èxit.

LLuís Llach protegint-se del sol amb una gorra amb l'escut del Barça durant els assajos del concert al Camp Nou

**No hi ha res com compartir una emoció.
L'emoció d'un campió. Felicitats!**

Col·laborador oficial del FC BARCELONA

matisos. Fixa't en l'equilibri que es dona en tots aquests actors. L'Eto'ó mateix, tot i la voluptuositat del seu cop de geni, té unes actituds d'ajut –de lluita per la sida, la fam, els nens– que, sincerament, *chapeau*. També hi ha qui ho fa per la seva actitud personal. El Ronaldinho és capaç de mostrar una gran generositat en el seu tracte amb la gent. I deixa'm parlar d'Oleguer, hereu d'una actitud cívica que també entén el Barça com un factor catalanista, seguint el que representava Pep Guardiola. Ah, i la directiva, fent el gest del 0'7%. És un gest amb molta força. És un toc d'atenció i un escarni a moltes institucions que fa molts anys que van prometre i perjurar que anirien per aquest camí. El Barça s'està adaptant a unes pautes que avui són majoritàries en la nostra societat. És el cas del 'No a la guerra' o aquest 0'7%.

Ha citat l'Oleguer, que el maig del 2005, l'endemà de la dissetena lliga, va dir al públic del Camp Nou: "Això és un principi. El principi d'una època de molts èxits. Continuem caminant cap a Ítaca".

Jo era un dels molts telespectadors que seguia aquella festa. L'Oleguer em va deixar clavat a la cadira. Estava a punt d'enfotra-me'n perquè estava tan emocionat que quan va començar la frase li va sortir una veu estranyíssima –i és que

“Em commou moltíssim. El gest del 0'7% és un toc d'atenció i un escarni a moltes institucions que fa molts anys van jurar i perjurar que anirien per aquest camí ”

no controlava la glotis–. Vaig pensar 'aquest no arriba al final'. I collons si hi va arribar! Aquesta referència a l'*Ítaca* em va afalagar molt. I no m'afalaga com a protagonista, sinó com a ciutadà d'aquest país. La gent no s'esperava una proposta d'aquest gènere.

I aquest any, més. Ítaca s'ha cantat al Camp Nou i no en un dia qualsevol.

Em va emocionar molt que es volgués fer servir. Primer em va semblar que potser no era la cançó adequada per posar-hi al darrere cent mil veus, però vaig entendre que està molt bé per posar-hi al darrere cent mil ànimes.

Aquesta Ítaca redescoberta ja coneixia el Camp del Barça. Va ser una de les peces que va cantar en el concert del 6 de juliol del 85.

En aquell moment es discutia si s'havia de cantar en català. Es deia que fer-ho en llibertat ja no tenia sentit. I es discutia en àmbits molt alts, no pas al carrer. Un dia em vaig plantar i vaig dir: 'Farem

el camp del Barça'. Em feia por i ho trobava gairebé com un acte de pedanteria. Finalment, va ser un acte d'afirmació en un entorn bestial.

Potser per això avui encara li ho recorden.

Va ser quelcom de molt emocionant. A l'àlbum hi ha una mentida com una casa. Vaig voler començar pràcticament a capel·la, només acompanyat per una nota d'un ordinador, i en el disc són 20 segons quan en realitat vaig estar un minut i *pico* que no podia començar. No era l'impacte d'intensitat emotiva ideològica dels recitals del 76, però a nivell d'impacte, gairebé diria que demogràfic, va ser irrepètible. Surts a cantar i et trobes cent mil persones al davant i, és clar, t'ennuegues.

Què va aprendre aquella nit?

Que només el públic decideix quan es fa un aconeteixement. I que, certament, el camp del Barça té una força tel·lúrica, un magnetisme indiscutible ■

CIFEC

especialistes en ajudar-te

CIFEC FERRETERIES | CIFEC CENTRES DE FERRETERIES | CIFEC INDUSTRIAL CONSTRUCCIÓ | WWW.CIFEC.ES

patrocinador principal de la secció d'handbol del

FC BARCELONA

ELS TÍTOLS PARTIT A PARTIT 05/06

J ORNADA: 2	11/9/2005
BONA ESTRENA AL CAMP NOU A LA DIADA	
FC Barcelona 2 – Mallorca 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; MÁRQUEZ (VAN BOMMEL, 65'); PUYOL; GIO (EZQUERRO, 81'); OLEGUER; XAVI; RONALDINHO; DECO (INIESTA, 76'); GIULY I ETO'0</p> <p>MALLORCA: MOYÀ; F. NAVARRO; CORTÉS (MACIEL, 46'); BALLESTEROS; POTENZA; PEREYRA (BORJA, 52'); CAMPANO; FARINÓS; ARANGO; JORDI I OKUBO (LULIANO, 73')</p>	
Gols: 1-0, Eto'0 (27'), 2-0, Eto'0 (31')	

J ORNADA: 5	24/09/2005
PRIMERS GOLS DE VAN BOMMEL I EZQUERRO	
Betis 1 – FC Barcelona 4	
<p>BETIS: TONI D.; JUANITO; RIVAS (ISRAEL, 77'); VARELA; O. LÓPEZ; FERNANDO (XISCO, 68'); JOAQUÍN; RIVERA; ASSUNÇÃO; M. ÀNGEL I OLIVEIRA</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; PUYOL; EDMÍLSON (INIESTA, 45'); SYLVINHO; OLEGUER; XAVI; VAN BOMMEL; LARSSON (MAXI, 78'); GIULY (EZQUERRO, 68') I ETO'0</p>	
Gols: 0-1, Van Bommel (19') 1-1, Juanito (37') 1-2, Eto'0 (67') 1-3, Eto'0 (77') 1-4, Ezquerro (88')	

J ORNADA: 8	22/10/2005
Eto'0: NOU GOLS EN VUIT PARTITS	
FC Barcelona 3 – Osasuna 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (EDMÍLSON, 20'); MÁRQUEZ; PUYOL; SYLVINHO; OLEGUER; XAVI; RONALDINHO; DECO (VAN BOMMEL, 37'); ETO'0 (GIULY, 81') I MESSI</p> <p>OSASUNA: RICARDO; IZQUIERDO; CLAVERO; CRUCHAGA; JOSETXO; RAÚL GARCÍA; PUÑAL; VALDO; MUÑOZ (WEBÓ, 55'); DELPORTE (MOHA, 60') I MILOSEVIC (DAVID LÓPEZ, 65')</p>	
Gols: 1-0, Eto'0 (46') 2-0, Eto'0 (52') 3-0, Giuly (86')	

J ORNADA: 3	18/09/2005
PRIMERA DERROTA A LA LLIGA	
At. Madrid 2 – FC Barcelona 1	
<p>AT. MADRID: LEO FRANCO; VELASCO; A. LÓPEZ; PEREA; PABLO; GABI (G. CALVO, 70'); LUCCIN; F. TORRES; KEZMAN (GALLETTI, 87'); MAXI I PETROV (ZAHÍNOS, 82')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ (LARSSON, 56'); PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER; XAVI; RONALDINHO; DECO (VAN BOMMEL, 74'); GIULY (INIESTA, 64') I ETO'0</p>	
Gols: 0-1, Eto'0 (5') 1-1, F. Torres (16'), 2-1, Kezman (47')	

J ORNADA: 6	01/10/2005
MESSI S'ESTRENA AMB REMUNTADA	
FC Barcelona 2 – Saragossa 2	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO; OLEGUER (VAN BOMMEL, 61'); RONALDINHO; DECO; INIESTA (LARSSON, 69'); GIULY (MESSI, 64') I ETO'0</p> <p>SARAGOSSA: C. SÁNCHEZ; ÁLVARO; MILITO; TOLEDO; MOVILLA (CELADES, 82'); CANI (ARANZÁBAL, 80'); SAVIO; PONZIO; ZAPATER; EWERTON (ÓSCAR, 63') I DIEGO MILITO</p>	
Gols: 0-1, Milito (48') 0-2, Diego Milito (52') 1-2, Ronaldinho (pen., 77') 2-2, Eto'0 (85')	

J ORNADA: 9	30/10/2005
SUPERIORITAT ABSOLUTA I GOL DE PUYOL	
FC Barcelona 5 – Reial Societat 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; XAVI (MOTTA, 62'); RONALDINHO (EZQUERRO, 72'); VAN BOMMEL; INIESTA; GIULY I ETO'0 (LARSSON, 79')</p> <p>REAL SOCIETAT: RIESGO; LABAKA; JAUREGUI; AITOR; NOVO (LARREA, 76'); ARANBURU; GARRIDO; M. ALONSO (BARKERO, 18'); X. PRIETO (GABILONDO, 27'); NIHAT I GARI</p>	
Gols: 1-0, Van Bommel (19') 2-0, Ronaldinho (36') 3-0, Ronaldinho (59') 4-0, Puyol (70') 5-0, Larsson (85')	

J ORNADA: 1	27/08/2005
EL DIA QUE LA PILOTA NO VA VOLER ENTRAR	
Alabès 0 – FC Barcelona 0	
<p>ALABÈS: BONANO; JUANITO; SARRIEGI; POLI; DE LUCAS (MENA, 81'); EDU ALONSO; ASTUDILLO; JANDRO (WESLEY, 58'); NENÉ; RUBÉN NAVARRO (ARTURO, 72') I BODIPO</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO; EDMÍLSON (BELLETTI, 68'); OLEGUER; XAVI (INIESTA, 80'); RONALDINHO; DECO; GIULY (LARSSON, 68') I ETO'0</p>	
Gols: -----	

J ORNADA: 4	21/09/2005
VALUÓS EMPAT EN UN PARTIT BOIG	
FC Barcelona 2 – València CF 2	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ (BELLETTI, 63'); PUYOL; GIO; EDMÍLSON (INIESTA, 73'); OLEGUER; XAVI; RONALDINHO; DECO; GIULY I ETO'0</p> <p>VALÈNCIA CF: CAÑIZARES; FABIO AURELIO (HUGO VIANA, 64'); AYALA; MARCHENA; CANEIRA; MORETTI; ALBELDA; VICENTE; RUFETE; D. VILLA (DI VAIO, 89') I AIMAR (MISTA, 75')</p>	
Gols: 1-0, Giuly (44') 1-1, D. Villa (pen., 53') 1-2, D. Villa (54') 2-2, Deco (80')	

J ORNADA: 7	15/10/2005
EMPAT AMB REGUST AMARG	
Deportivo 3 – FC Barcelona 3	
<p>DEPORTIVO: MOLINA; MANUEL PABLO; ANDRADE (JUANMA, 34'); CAPDEVILA; COLOCCINI; DUSCHER; DE GUZMÁN; SERGIO; VALERÓN (RUBÉN, 56'); TRISTÁN (TABORDA, 53') I MUNITIS</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; MÁRQUEZ (EDMÍLSON, 46'); PUYOL; SYLVINHO; OLEGUER; XAVI; RONALDINHO; DECO; GIULY (EZQUERRO, 75') I ETO'0</p>	
Gols: 1-0, Valerón (9') 1-1, Eto'0 (41') 1-2, Ronaldinho (44') 1-3, Ronaldinho (pen., 51') 2-3, Munitis (71') 3-3 Rubén (86')	

J ORNADA: 10	06/11/2005
GOL A L'INICI I SENTÈNCIA A LA SEGONA PART	
Getafe 1 – FC Barcelona 3	
<p>GETAFE: LUIS; M. PERNÍA; BELENGUER; R. PULIDO; ANÍBAL; CUBILLO (GAVILÁN, 62'); D. RIVAS; MARIO COTELO; CELESTINI (VIVAR D., 83'); RIKI I D. GÜIZA (GICA, 74')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; SYLVINHO; OLEGUER; MOTTA (DECO, 80'); XAVI (INIESTA, 76'); RONALDINHO; VAN BOMMEL; GIULY (MESSI, 68') I ETO'0</p>	
Gols: 0-1, Eto'0 (1') 0-2, Giuly (61') 0-3, Motta (71') 1-3, M. Pernía (88')	

ELS TÍTOLS PARTIT A PARTIT 05/06

J ORNADA: 11	26/10/2005
VICTÒRIA A LES ACABALLES DEL PARTIT	
FC Barcelona 2 – Màlaga 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ (INIESTA, 46'); PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; XAVI; RONALDINHO; VAN BOMMEL; GIULY (MESSI, 61') I ETO'Ó (LARSSON, 70')</p> <p>MÀLAGA: ARNAU; CÉSAR NAVAS; ALEXIS; VALCARCE; FERNANDO SANZ; GERARDO; NACHO (A. HIDALGO, 81'); J. RODRÍGUEZ; EDGAR; SALVA BALLESTA (CHENGUE MORALES, 73') I COUÑAGO (ANDERSON, 75')</p>	
Gols: 1-0, Ronaldinho (pen., 81') 2-0, Larsson (88')	

J ORNADA: 14	04/12/2005
DIA 1 SENSE XAVI	
Vila-real 0 – FC Barcelona 2	
<p>VILA-REAL: VIERA; GONZALO; ARRUBARRENA (ROGER, 66'); SORÍN; JAVI VENTA; PEÑA; JOSICO; ROMÁN; SENNA; LUCHO (XISCO, 77') I JOSÉ MARI</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; MOTTA (GIO, 71'); RONALDINHO; DECO; ETO'Ó (GABRI, 89') I MESSI (LARSSON, 80')</p>	
Gols: 0-1, Ronaldinho (23') 0-2, Deco (62')	

J ORNADA: 17	20/12/2005
NOVA VICTÒRIA ABANS DE NADAL	
FC Barcelona 2 – Celta 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ (BELLETTI, 88'); PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; RONALDINHO; DECO; INIESTA (MOTTA, 82'); ETO'Ó I MESSI (GIULY, 66')</p> <p>CELTA: ESTEBAN; LEQUI; ANGEL; PLACENTE; SERGIO; OUBIÑA; NÚÑEZ (J. GUERRERO, 65'); SILVA; CANOBBIO (JORGE, 80'); IRINEY I BAIANO</p>	
Gols: 1-0, Eto'ó (38') 2-0, Eto'ó (57')	

J ORNADA: 20	22/01/2006
QUAN GUANYAR ES CONVERTEIX EN UN HÀBIT	
FC Barcelona 2 – Alabès 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL (BELLETTI, 85'); EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; RONALDINHO; VAN BOMMEL; INIESTA; LARSSON (MESSI, 71') I GIULY (MAXI, 85')</p> <p>ALABÈS: COSTANZO; D. COROMINA; JUANITO; SARRIEGI; BLAGO (ELTON, 57'); CARPINTERO; EDU ALONSO; JANDRO; NENÉ (RUBEN NAVARRO, 70'); BODIPO I ALOISI</p>	
Gols: 1-0, Larsson (46') 2-0, Messi (82')	

J ORNADA: 12	19/11/2005
LA NIT QUE EL BARÇA VA SORTIR OVACIONAT DEL BERNABÉU	
R. Madrid 0 – FC Barcelona 3	
<p>R. MADRID: CASILLAS; M. SALGADO; R. CARLOS; SERGIO RAMOS; I. HELGUERA; ZIDANE; PABLO GARCÍA (BAPTISTA, 66'); BECKHAM; RAÚL (GUTI H., 57'); RONALDO I ROBINHO</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER; XAVI; RONALDINHO; DECO; ETO'Ó I MESSI (INIESTA, 69')</p>	
Gols: 0-1, Eto'ó (14') 0-2, Ronaldinho (58') 0-3, Ronaldinho (77')	

J ORNADA: 15	11/12/2005
ELS CRACS DONEN LA VOLTA AL PARTIT	
FC Barcelona 2 – Sevilla 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; RONALDINHO; GABRI (GIO, 68'); INIESTA; ETO'Ó I MESSI (LARSSON, 62')</p> <p>SEVILLA: PALOP; DAVID; DRAGUTINOVIC; AITOR OCIO; JORDI F.; J. NAVAS (DIEGO CAPEL, 83'); ADRIANO (KEPA, 86'); MARTÍ; MARESCA; SAVIOLA (L. FABIANO, 65') I KANOUTÉ</p>	
Gols: 0-1, Kanouté (62') 1-1, Eto'ó (65') 2-1, Ronaldinho (77')	

J ORNADA: 18	07/01/2006
BON RESULTAT EN UN MATX LLEIG SOTA LA PLUJA	
Espanyol 1 – FC Barcelona 2	
<p>ESPANYOL: KAMENI; ARMANDO SÁ; LOPO; DOMI; JARQUE; E. COSTA; ZABALETA (JUANFRAN, 57'); DE LA PEÑA; FREDSON; LUIS GARCÍA (CORO, 57') I TAMUDO</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER; MOTTA (INIESTA, 85'); RONALDINHO; DECO (VAN BOMMEL, 57'); ETO'Ó I MESSI (LARSSON, 77')</p>	
Gols: 0-1, Deco (43') 0-2, Eto'ó (47') 1-2, Tamudo (60')	

J ORNADA: 21	29/01/2006
MESSI SURT, MARCA I MERAVELLA	
Mallorca 0 – FC Barcelona 3	
<p>MALLORCA: MOYÁ; F. NAVARRO; CORTÉS; NUNES; TUZZIO; DONI; FARINÓS (CAMPANO, 78'); ARANGO; JONÁS; OKUBO I VÍCTOR (TUNI, 78')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER (GABRI, 82'); RONALDINHO; VAN BOMMEL (INIESTA, 54'); DECO; LARSSON (MESSI, 73') I GIULY</p>	
Gols: 0-1, Giuly (39') 0-2, Messi (75') 0-3, Messi (82')	

J ORNADA: 13	27/11/2005
GOLEJADA SENSE PIETAT	
FC Barcelona 4 – Ràcing 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (GABRI, 81'); MÁRQUEZ; PUYOL; EDMÍLSON (INIESTA, 68'); SYLVINHO; XAVI; RONALDINHO; DECO; ETO'Ó I MESSI (GIULY, 65')</p> <p>RACING: AOUATE; NERU; PINILLOS; AYOZE (REGRAGUI, 62'); MORATÓN; VITOLO (AGANZO, 59'); S. DALMAT (J. CASQUERO, 59'); FELIPE M.; ANTONIO TOMÁS; O. SERRANO I JUANJO</p>	
Gols: 1-0, Eto'ó (30') 2-0, Messi (51') 3-0, Ronaldinho (pen., 56') 4-0, Sylvinho (66') 4-1, J. Casquero (pen., 70')	

J ORNADA: 16	17/12/2005
NOVÈ TRIOMF CONSECUTIU A LA LLIGA	
Cadix 1 – FC Barcelona 3	
<p>CADIS: ARMANDO; DE LA CUESTA; DE QUINTANA; MARIO SILVA; VARELA J.; SUÁREZ (MANOLO PÉREZ, 56'); M. PAVONI (MIROSAVLJEVIC, 77'); FLEURQUIN; ENRIQUE; OLI (ESTOYANOFF, 56') I JONATHAN SESMA</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER; DECO; INIESTA (MOTTA, 73'); GIULY (LARSSON, 64'); ETO'Ó I MESSI (EZQUERRO, 81')</p>	
Gols: 0-1, Giuly (32') 0-2, Eto'ó (pen., 44') 0-3, Eto'ó (48') 1-3, Miroslavljivic (89')	

J ORNADA: 19	15/01/2006
ETO'Ó S'ACOMIADA FINS DESPRÉS DE LA COPA D'ÀFRICA	
FC Barcelona 2 – Athletic Club 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER; RONALDINHO; VAN BOMMEL (INIESTA, 76'); DECO; ETO'Ó I MESSI (LARSSON, 83')</p> <p>ATHLETIC CLUB: LAFUENTE; EXPÓSITO; LACRUZ (IRAOLA, 53'); PRIETO; ORBAIZ; MURILLO; AMOREBIETA; YESTE (GUERRERO, 63'); GURPEGI; LLORENTE (ADURIZ, 63') I ETXEBERRÍA</p>	
Gols: 0-1, Llorente (15') 1-1, Ronaldinho (pen., 38') 2-1, Messi (50')	

J ORNADA: 22	05/02/2006
PRIMERA DESFETA AL CAMP NOU	
FC Barcelona 1 – At. Madrid 3	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ (GIO, 75'); PUYOL; SYLVINHO; OLEGUER; VAN BOMMEL (EZQUERRO, 45'); GABRI; DECO; INIESTA; LARSSON I MESSI (GIULY, 45')</p> <p>AT. MADRID: LEO FRANCO; A. LÓPEZ (G. CALVO, 89'); MOLINERO; PEREA; PABLO; GALLETTI; IBAGAZA (GOLSA, 85'); LUCCINI; F. TORRES; MAXI I PETROV (GABI, 75')</p>	
Gols: 0-1, F. Torres (32') 0-2, Maxi (46') 1-2, Larsson (64') 1-3, F. Torres (75')	

BARÇA₅

UEFA CH

WINNER
CHAMPIONS LEAGUE 2006

UEFA
CHAMPIONS
LEAGUE

ELS TÍTOLS PARTIT A PARTIT 05/06

JORNADA: 23	12/02/2006
EL VALÈNCIA ES POSA A SIS PUNTS	
València CF 1 – FC Barcelona 0	
<p>VALÈNCIA CF: CAÑIZARES; MIGUEL; D. NAVARRO; MORETTI; ALBELDA; BARAJA; REGUEIRO (FABIO AURELIO, 86'); ALBIOL; D. VILLA; ÀNGULO (RUFETE, 82') I AIMAR</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER (BELLETTI, 56'); VAN BOMMEL (SYLVINHO, 70'); INIESTA; GIULY (LARSSON, 42'); ETO'0 I EZQUERRO</p> <p>Gols: 1-0, D. Villa (44')</p>	

JORNADA: 24	18/02/2006
TORNA L'ESPECTACLE ABANS D'EUROPA	
FC Barcelona 5 – Betis 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (GABRI, 64'); PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; RONALDINHO; DECO; INIESTA (MOTTA, 69'); LARSSON (MESSI, 76') I ETO'0</p> <p>BETIS: TONI D.; L. FERNÁNDEZ (VARELA, 46'); JUANITO; O. LÓPEZ; MELLI; ARZU; JOAQUÍN; RIVERA; DANI; TARDELLI (ROBERT, 46') I EDÚ</p> <p>Gols: 1-0, Larsson (16') 2-0, Melli (en p.p., 28') 3-0, Ronaldinho (33') 4-0, Ronaldinho (58') 4-1, Joaquín (61') 5-1, Messi (84')</p>	

JORNADA: 25	25/02/2006
TRIOMF DE CARÀCTER A LA ROMAREDA	
Saragossa 0 – FC Barcelona 2	
<p>SARAGOSSA: C. SÁNCHEZ A.; ALVARO; MILITO; TOLEDO (CUARTERO, 82'); CANI; PONZIO; CELADES; OSCAR (GENEREL, 82'); ZAPATER (SAVIO, 85'); EWERTHON I DIEGO MILITO</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; MÁRQUEZ; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; MOTTA (VAN BOMMEL, 52'); RONALDINHO (INIESTA, 87'); DECO; ETO'0 I MESSI (LARSSON, 69')</p> <p>Gols: 0-1, Ronaldinho (pen., 76') 0-2, Larsson (79')</p>	

JORNADA: 26	04/03/2006
REMUNTADA DE CAMPIÓ	
FC Barcelona 3 – Deportivo 2	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (OLEGUER, 76'); MÁRQUEZ; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; RONALDINHO; DECO; INIESTA (VAN BOMMEL, 46'); LARSSON (GIULY, 64') I ETO'0</p> <p>DEPORTIVO: MOLINA; MANUEL PABLO; ROMERO (TRISTÁN, 56'); ANDRADE (CÉSAR, 61'); CAPDEVILA; JUANMA; DUSCHER (DE GUZMÁN, 46'); SERGIO; VÍCTOR; ARIZMENDI I MUNITIS</p> <p>Gols: 1-0, Ronaldinho (3') 1-1, Juanma (14') 1-2, Andrade (27') 2-2, Larsson (33') 3-2, Eto'0 (61')</p>	

JORNADA: 27	12/03/2006
RESSACA EUROPEA AMB UN BARÇA QUE ACABA AMB NOU	
Osasuna 2 – FC Barcelona 1	
<p>OSASUNA: RICARDO; MIGUEL FLAÑO; CUÉLLAR; JOSETXO; CORRALES; RAÚL GARCÍA; PUÑAL; DAVID LÓPEZ; VALDO (WEBÓ, 77'); DELPORTE (MOHA, 69') I MILOSEVIC (MUÑOZ, 85')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (OLEGUER, 52'); MÁRQUEZ; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; MOTTA; RONALDINHO; DECO (INIESTA, 78'); GIULY (LARSSON, 64') I ETO'0</p> <p>Gols: 1-0, Valdo (18') 2-0, Muñoz (pen., 59') 2-1, Larsson (71')</p>	

JORNADA: 28	18/03/2006
REACCIÓ DE LÍDER AMB FUTBOL CONTROL	
Real Societat 0 – FC Barcelona 2	
<p>REAL SOCIETAT: ALBERTO; STEFANOVIĆ (NOVO, 78'); LABAKA; AITOR; VIÁFARA; GARITANO; GARRIDO; M. ALONSO; GONZÁLEZ (GARI, 67'); SKOUBO (X. PRIETO, 46') I NIHAT</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ (INIESTA, 15'); PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER; RONALDINHO; VAN BOMMEL; DECO (SYLVINHO, 78'); LARSSON (GIULY, 70') I ETO'0</p> <p>Gols: 0-1, Larsson (8') 0-2, Eto'0 (50')</p>	

JORNADA: 29	21/03/2006
ETO'0 DECIDEIX I RODRI DEBUTA	
FC Barcelona 3 – Getafe 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (INIESTA, 46'); PUYOL (RODRI, 84'); GIO; OLEGUER; MOTTA; RONALDINHO; VAN BOMMEL (SYLVINHO, 61'); DECO; GIULY I ETO'0</p> <p>GETAFE: LUIS; CONTRA; M. PERNIA (RIKI, 75'); R. PULIDO; ANIBAL; D. RIVAS; MARIO COTELO; VIVAR D. (PACHÓN, 59'); NANO (PAREDES, 68'); ALBERTO I PAUNOVIC</p> <p>Gols: 0-1, Nano (5') 1-1, Giuly (22') 2-1, Eto'0 (52') 3-1, Eto'0 (68')</p>	

JORNADA: 30	25/03/2006
EMPAT AMB LA MENT A LISBOA	
Málaga 0 – FC Barcelona 0	
<p>MÁLAGA: ARNAU; CÉSAR NAVAS; FERNANDO SANZ; J. GAMEZ; GERARDO; MANU SANCHEZ (EDGAR, 84'); DUDA; ANTONIO LÓPEZ (NACHO, 58'); R. BÓVIO; SALVA BALLESTA I COUÑAGO (A. HIDALGO, 65')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; SYLVINHO (GIO, 72'); OLEGUER; RODRI; MOTTA; VAN BOMMEL; GABRI (INIESTA, 64'); LARSSON; GIULY (EZQUERRO, 56') I ETO'0</p> <p>Gols: -----</p>	

JORNADA: 31	01/04/2006
CLÀSSIC DESCAFEINAT QUE POSA EL TÍTOL MÉS A PROP	
FC Barcelona 1 – R. Madrid 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; PUYOL (GABRI, 88'); GIO; OLEGUER; MOTTA (BELLETTI, 38'); RONALDINHO; VAN BOMMEL (GIULY, 57'); DECO; INIESTA; LARSSON I ETO'0</p> <p>R. MADRID: CASILLAS; R. CARLOS; SERGIO RAMOS; CIGINHO; R. BRAVO; ZIDANE (GRAVESEN, 79'); J. BAPTISTA; GUTI H. (PABLO GARCÍA, 89'); BECKHAM; RONALDO I ROBINHO (MEJÍA, 34')</p> <p>Gols: 1-0, Ronaldinho (pen., 21') 1-1, Ronaldo (37')</p>	

JORNADA: 32	09/04/2006
15 MINUTS BOJOS I UN ALTRE GOL D'ETO'0	
Ràcing 2 – FC Barcelona 2	
<p>RACING: AOUATE; DAMIÁ (ANTONIO TOMÁS, 82'); ORIOL; PINILLOS; AYOZE; MORATÓN; VITOLO; FELIPE M.; MATABUENA (RAÚL, 89'); O. SERRANO I ANTONITO (PINILLA, 72')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (GABRI, 55'); PUYOL; SYLVINHO; RODRI (EDMÍLSON, 68'); VAN BOMMEL; DECO; INIESTA; LARSSON; GIULY (MAXI, 75') I ETO'0</p> <p>Gols: 0-1, Larsson (17') 1-1, Antoñito (19') 2-1, O. Serrano (23') 2-2, Eto'0 (32')</p>	

JORNADA: 33	14/04/2006
DUEL DE SEMIFINALISTES DE 'CHAMPIONS' EL DIVENDRES SANT	
FC Barcelona 1 – Vila-real 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; PUYOL; GIO; EDMÍLSON; OLEGUER; VAN BOMMEL (BELLETTI, 84'); DECO; INIESTA; LARSSON (EZQUERRO, 8'); MAXI, 34'); GIULY I ETO'0</p> <p>VILA-REAL: BARBOSA; GONZALO (QUIQUE ÀLVAREZ, 18'); ARRUBARRENA; PEÑA; JOSEMI; C. ARZO; JOSICO; ROGER (GUAYRE, 60'); CAZORLA (HÉCTOR FONT, 69'); G. FRANCO I JOSÉ MARI</p> <p>Gols: 1-0, Eto'0 (10')</p>	

JORNADA: 35	29/04/2006
TRES PUNTS MÉS I LA Lliga, A TOCAR	
FC Barcelona 1 – Cadis 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; MÁRQUEZ; PUYOL; SYLVINHO; MOTTA (INIESTA, 62'); RONALDINHO; VAN BOMMEL; DECO (XAVI, 80'); GIULY (LARSSON, 67') I ETO'0</p> <p>CADIS: LIMIA; DE LA CUESTA; BERIZZO; VARELA J.; VELLA; M. PAVONI (LOBOS, 75'); FLEURQUIN; MORÁN; BEZARES (SUÁREZ, 69'); ENRIQUE (OLI, 75') I JONATHAN SESMA</p> <p>Gols: 1-0, Ronaldinho (9')</p>	

JORNADA: 36	03/05/2006
CAMPIONS, AL DESCANS	
Celta 0 – FC Barcelona 1	
<p>CELTA: PINTO; LEQUI; ÀNGEL; CONTRERAS; OUBIÑA; NÚÑEZ (JORGE, 68'); JONATHAN; CANOBBIO; IRINEY (J. PERERA, 76'); BAIANO I DE RIDDER (G. LÓPEZ, 68')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO (SYLVINHO, 65'); RONALDINHO (EDMÍLSON, 56'); VAN BOMMEL (XAVI, 60'); DECO; INIESTA; LARSSON I ETO'0</p> <p>Gols: 0-1, Eto'0 (55')</p>	

JORNADA: 37	06/05/2006
COPA, CELEBRACIÓ I COMIAT DE GABRI I LARSSON	
FC Barcelona 2 – Espanyol 0	
<p>FC BARCELONA: JORQUERA; BELLETTI; PUYOL; EDMÍLSON; SYLVINHO; OLEGUER; XAVI (GABRI, 59'); RONALDINHO (GIULY, 62'); DECO; LARSSON (EZQUERRO, 70') I ETO'0</p> <p>ESPANYOL: IRAIZOZ; D. GARCIA (JOFRE, 59'); LOPO (MOISÉS, 53'); DOMI; JARQUE; SÁNCHEZ; E. COSTA; ZABALETA; JUANFRAN (PANDIANI, 46'); LUIS GARCÍA I TAMUDO</p> <p>Gols: 1-0, Eto'0 (19') 2-0, Ronaldinho (50')</p>	

JORNADA: 34	13/05/2006
AMB LA MENT A PARÍS EN UN PARTIT AJORNAT PER LA PLUJA	
Sevilla 3 – FC Barcelona 2	
<p>SEVILLA: PALOP; ESCUDÉ; DRAGUTINOVIC; AITOR OCIO; DANIEL ALVES; JORDI F. (MARTÍ, 46'); RENATO; FDO. SALES (J. NAVAS, 54'); PUERTA (ADRIANO, 54'); KANOUTÉ I KEPA</p> <p>FC BARCELONA: JORQUERA; BELLETTI; SYLVINHO (LUDOVIC, 64'); OLEGUER (INIESTA, 46'); RODRI; MOTTA; XAVI; GABRI; LARSSON (MONTAÑÉS, 70'); MAXI I EZQUERRO</p> <p>Gols: 1-0, Daniel Alves (22') 2-0, Aitor Ocio (pen., 24') 2-1, Ezquerro (41') 2-2, Sylvinho (42') 3-2, Kepa (75')</p>	

JORNADA: 38	20/05/2006
ETO'0, PITXITXI	
Athletic Club 3 – FC Barcelona 1	
<p>ATHLETIC CLUB: LAFUENTE; CASAS; LACRUZ; PRIETO; ORBAIZ; MURILLO (FELIPE, 51'); TIKO (ETXEBERRÍA, 58'); IRAOLA; USTARITZ; LLORENTE (GUERRERO, 58') I URZAIZ</p> <p>FC BARCELONA: JORQUERA; BELLETTI; OLEGUER; OLMO; MOTTA; LUDOVIC (MASÓ, 81'); ORLANDI (MARTOS, 74'); GIULY (PITU, 62'); ETO'0; MAXI I EZQUERRO</p> <p>Gols: 0-1, Eto'0 (36') 1-1, Iraola (58') 2-1, Felipe (79') 3-1, Oleguer (en p.p., 81')</p>	

SUPERCOPA D'ESPANYA

JORNADA	13/8/05
SENTÈNCIA AL RUIZ DE LOPERA	
Real Betis 0 - FC Barcelona 3	
<p>BETIS: DOBLAS; MELLI; JUANITO; RIVAS; LUIS FERNÁNDEZ; MIGUEL ÀNGEL (ARZU, 80'); ASSUNÇÃO (XISCO, 45'); RIVERA; JOAQUÍN; OLIVEIRA (FERNANDO, 80')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; PUYOL; OLEGUER; SYLVINHO; EDMÍLSON; XAVI; DECO (INIESTA, 80'); GIULY (VAN BOMMEL, 69'); ETO'0, RONALDINHO.</p> <p>Gols: 0-1 Giuly, 47' 0-2 Eto'0, 51' 0-3 Ronaldinho, 62'</p>	

JORNADA	20/08/05
LA SISENA SUPERCOPA!	
FC Barcelona 1 - Real Betis 2	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (MÁRQUEZ, 45'); PUYOL; OLEGUER; SYLVINHO; EDMÍLSON; XAVI; DECO (GABRI, 80'); GIULY (LARSSON, 84'); ETO'0, RONALDINHO.</p> <p>BETIS: CONTRERAS; OSCAR LÓPEZ (LEMBO, 80'); MELLI; NANO; CASTELLINI; ARZU (73'); MIGUEL ÀNGEL; VARELA (73'); FERNANDO; XISCO; DANI.</p> <p>Gols: 1-0 Eto'0, 15' 1-1 Dani, 24' 1-2 Dani, 29'</p>	

LLIGA DE CAMPIONS

ELIMINATÒRIES

PRIMERA FASE

QUARTS TORNADA	05/04/06
VICTÒRIA MALGRAT EL PATIMENT	
FC Barcelona 2 - Benfica 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; PUYOL; OLEGUER; GIO; VAN BOMMEL (EDMILSON, 83'); INIESTA; DECO; LARSSON (GIULY, 85'); ETO'O I RONALDINHO</p> <p>BENFICA: MORETTO; RICARDO ROCHA; LUISAO; ANDERSON; LÉO; BETO (ROBERT, 71'); PETIT; MANUEL FERNANDES; GEOVANNI (KARAGOUNIS, 54'); MICCOLI I SIMAO</p>	
Gols: 1-0, RONALDINHO (19') 2-0, ETO'O (89')	

VUITENS ANADA	22/02/2006
EL BARÇA APRÉN DE LES ERRADES DEL PASSAT	
Chelsea 1 - FC Barcelona 2	
<p>CHELSEA: CÉCH; FERREIRA; CARVALHO; TERRY; DEL HORNO; MAKELELE; GUDJOHNSEN; LAMPARD; JOE COLE (GEREMI, 39'); ROBBEN (WRIGHT-PHILLIPS, 77') I CRESPO (DROGBA, 46')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; OLEGUER; PUYOL; MÁRQUEZ; GIO (SYLVINHO, 68'); EDMILSON; DECO (INIESTA, 84'); MOTTA (LARSSON, 66'); MESSI; ETO'O I RONALDINHO</p>	
Gols: 1-0, Motta (en p.p., 59') 1-1, Terry (en p.p., 72') 1-2, Eto'o (80')	

JORNADA: 4	02/11/2005
PALLISSA SENSE PIETAT	
FC Barcelona 5 - Panathinaikós 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; OLEGUER; PUYOL; EDMILSON; GIO; VAN BOMMEL (GABRI, 60'); XAVI (EZQUERRO, 70'); INIESTA (MOTTA, 51'); MESSI; ETO'O I RONALDINHO</p> <p>PANATHINAIKÓS: GALINOVIC; VINTRA; BISCAN (KOTSIOS, 45'); MORRIS; DARLAS (TZIOLIS, 60'); NILSSON; FLAVIO CONCEIÇÃO; LEONTIOU; SERIC (WOOTER, 79'); EZQUIEL GONZÁLEZ I PAPADOPOULOS</p>	
Gols: 1-0, Van Bommel (1') 2-0, Eto'o (14') 3-0, Messi (34') 4-0, Eto'o (40') 5-0, Eto'o (65')	

JORNADA: 1	14/9/2005
INICI AMB VICTÒRIA A ALEMANYA	
Werder Bremen 0 - FC Barcelona 2	
<p>WERDER BREMEN: REINKE; OWOMOYELA; NALDO; PASANEN; SCHULZ; FRINGS; BAUMANN (JENSEN, 62'); BOROWSKI; MICOUD; NELSON VALDEZ (HUNT, 82') I KLASNIC</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI (EDMILSON, 45'); PUYOL; OLEGUER; GIO; XAVI (VAN BOMMEL, 78'); MÁRQUEZ; DECO; GIULY (MESSI, 66'); ETO'O I RONALDINHO</p>	
Gols: 0-1, Deco (13') 0-2, Ronaldinho (pen., 76')	

SEMIFINALS ANADA	18/04/06
UN GOL DE GIULY POSA UN PEU A PARÍS	
Milan 0 - FC Barcelona 1	
<p>MILAN: DIDA; STAM (CAFÚ, 77'); KALADZE; NESTA; SEGINHO; PIRLO (MALDINI, 67'); GATTUSO (AMBROSINI, 73'); SEEDORF; KAKÁ; XEVTXENKO I GILARDINO</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; OLEGUER (MOTTA, 75'); PUYOL; MÁRQUEZ; GIO; VAN BOMMEL; EDMILSON; INIESTA; GIULY (BELLETTI, 70'); ETO'O; RONALDINHO (MAXI, 89')</p>	
Gols: 0-1, Giuly (57')	

VUITENS TORNADA	07/03/2006
VIA LLIBRE CAP A QUARTS	
FC Barcelona 1 - Chelsea 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MOTTA; MÁRQUEZ; PUYOL; ETO'O; RONALDINHO, GIO; EDMILSON; DECO, OLEGUER I MESSI (LARSSON, 23')</p> <p>CHELSEA: CÉCH; MAKELELE; CARVALHO; LAMPARD; COLE (HUTH, 82'); DUFF (GUDJOHNSEN, 57'); GALLAS; DROGBA (CRESPO, 57'); ROBBEN; FERREIRA I TERRY</p>	
Gols: 1-0, RONALDINHO (78') 1-1, LAMPARD (PEN., 92')	

JORNADA: 5	22/11/2005
PRIMERA PLAÇA ASSEGURADA	
FC Barcelona 3 - Werder Bremen 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; OLEGUER; PUYOL; MÁRQUEZ (BELLETTI, 74'); GIO; GABRI (INIESTA, 77'); MOTTA; DECO; GIULY (EZQUERRO, 65'); LARSSON I RONALDINHO</p> <p>WERDER BREMEN: REINKE; OWOMOYELA; FAHRENHORST; NALDO; SCHULZ; FRINGS; BAUMANN; BOROWSKI; MICOUD; NELSON VALDEZ I KLOSE (HUNT, 58')</p>	
Gols: 1-0, Gabrí (14') 1-1, Borowski (22') 2-1, Ronaldinho (25') 3-1, Larsson (71')	

JORNADA: 2	27/9/2005
FESTA DEL FUTBOL I 'HAT-TRICK' DEL '10'	
FC Barcelona 4 - Udinese 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; PUYOL; OLEGUER; GIO; XAVI; VAN BOMMEL (INIESTA, 61'); DECO; MESSI (EZQUERRO, 69'); ETO'O (LARSSON, 80') I RONALDINHO</p> <p>UDINESE: DE SANCTIS; BERTOTTO; NATALI (JUÁREZ, 33'); FELIPE; ZENONI; OBODO; CANDELA; VIDIGAL; SULLEY (DI MICHELE, 72'); DI NATALE (MAURI, 51') I BARRETO</p>	
Gols: 1-0, Ronaldinho (13') 1-1, Felipe (24') 2-1, Ronaldinho (32') 3-1, Deco (41') 4-1, Ronaldinho (pen., 90')	

FINAL	17/05/06
JA TENIM LA SEGONA!	
FC Barcelona 2 - Arsenal 1	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; MÁRQUEZ; PUYOL; OLEGUER (BELLETTI, 67'); GIO; EDMILSON (INIESTA, 46'); VAN BOMMEL (LARSSON, 61'); DECO; GIULY; ETO'O I RONALDINHO</p> <p>ARSENAL: LEHMANN; EBOUÉ; TOURÉ; COLE; GILBERTO; CAMPBELL; PIRES (ALMUNIA, 18'); FÁBREGAS (FLAMINI, 71'); Ljungberg; Hleb (REYES, 85') I HENRY</p>	
Gols: 0-1, Campbell (37') 1-1, Eto'o (76') 2-1, Belletti (81')	

SEMIFINALS TORNADA	26/04/06
EUROPA ÉS DE COLOR BLAUGRAMA	
FC Barcelona 0 - Milan 0	
<p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; MÁRQUEZ; PUYOL; GIO; DECO; EDMILSON; INIESTA; GIULY (LARSSON, 67'); ETO'O (VAN BOMMEL, 88') I RONALDINHO</p> <p>MILAN: DIDA; STAM; KALADZE; COSTACURTA; SEGINHO; PIRLO (CAFÚ, 63'); GATTUSO (RUI COSTA, 67'); SEEDORF; KAKÁ; XEVTXENKO I INZAGHI (GILARDINO, 79')</p>	
Gols: -----	

QUARTS ANADA	28/03/06
EMPAT INCREÏBLE A LISBOA	
Benfica 0 - FC Barcelona 0	
<p>BENFICA: MORETTO; RICARDO ROCHA; LUISAO; ANDERSON; LÉO; BETO; PETIT; MANUEL FERNANDES; SIMAO; GEOVANNI (KARAGOUNIS, 68') I ROBERT (MICCOLI, 45')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; OLEGUER; MOTTA; GIO; DECO (GABRI, 75'); INIESTA; VAN BOMMEL; LARSSON (GIULY, 75'); ETO'O I RONALDINHO</p>	
Gols: -----	

JORNADA: 6	07/12/2005
VICTÒRIA D'EQUIP CAMPIÓ	
Udinese 0 - FC Barcelona 2	
<p>UDINESE: DE SANCTIS; BERTOTTO; SENSINI; JUÁREZ; ZENONI (TISSONE, 38'); OBODO; CANDELA; VIDIGAL; SULLEY (MAURI, 65'); DI NATALE I LAQUINTA (DI MICHELE, 75')</p> <p>FC BARCELONA: JORQUERA; BELLETTI; PUYOL; OLEGUER; GIO; EDMILSON; GABRI (INIESTA, 75'); DECO; GIULY; LARSSON I EZQUERRO</p>	
Gols: 0-1, Ezquerro (85') 0-2, Iniesta (90')	

JORNADA: 3	18/10/2005
MOTTA DEBUTA EN UN PARTIT SENSE HISTÒRIA	
Panathinaikós 0 - FC Barcelona 0	
<p>PANATHINAIKÓS: GALINOVIC; VINTRA; BISCAN; MORRIS; DARLAS; FLAVIO CONCEIÇÃO; NILSSON; SERIC (WOOTER, 87'), EZQUIEL GONZÁLEZ (PAPADOPOULOS, 75'), MANTZIOS I TORGHELLE (LEONTIOU, 58')</p> <p>FC BARCELONA: VALDÉS; BELLETTI; PUYOL; MÁRQUEZ; GIO; XAVI (INIESTA, 75'); VAN BOMMEL (MOTTA, 55'); DECO; LARSSON (MESSI, 66'); ETO'O I RONALDINHO</p>	
Gols: -----	

ESTADÍSTIQUES JUGADORS

Lliga de Campions

	PARTITS	MINUTS JUGATS	GOLS MARCATS	REMATADES	GOLS ENCAIXATS	ASSISTÈNCIES	FALTES COMESES	FALTES REBUDES	TARGETES GROGUES	TARGETES VERMELLES
Victor VALDÉS	12	1080			5			2		
Albert JORQUERA	1	90								
Juliano BELLETTI	10	641	1			1	12	14	1	
Rafael MÀRQUEZ	8	704		5		1	9	16	2	
Carles PUYOL	12	1080					17	23	4	
GIO Van Bronckhorst	13	1149		5			28	11		
EDMÍLSON	9	635					16	10	1	
SYLVINHO	1	21		1			1	9		
OLEGUER Presas	11	956		5			20		4	
Thiago MOTTA	7	424					14	11	1	
XAVI	4	316		6			3	1	1	
RONALDINHO	12	1079	7	41		4	13	37		
Mark VAN BOMMEL	9	517	1	13			13	16	2	
GABRI	4	195	1				4	6		
DECO	11	971	2	15			22	43	3	
Andrés INIESTA	11	530	1	5		2	12	13	1	
Lionel MESSI	6	322	1	18		1	7	14	1	
Henrik LARSSON	10	557	1	9		2	13	16		
Ludovic GIULY	8	468	1	13			3	5		
Samuel ETO'O	11	980	6	37		4	18	17	1	
MAXI López	1	1					1			
Santi EZQUERRO	4	154	1	5		1	2	2		

Lliga

	PARTITS	MINUTS JUGATS	GOLS MARCATS	REMATADES	GOLS ENCAIXATS	ASSISTÈNCIES	FALTES COMESES	FALTES REBUDES	TARGETES GROGUES	TARGETES VERMELLES
Victor VALDÉS	35	3310			29		1	4	2	
Albert JORQUERA	3	282			6					
Juliano BELLETTI	27	1801		14		2	55	44	9	
Rafael MÀRQUEZ	25	2064		21			30	40	8	1
Carles PUYOL	35	3284	1	11			39	54	7	1
GIO Van Bronckhorst	19	1474		14		1	37	17	3	
EDMÍLSON	28	2298		13			55	40	12	1
SYLVINHO	26	2120	2	11		2	36	28	5	
OLEGUER Presas	33	2862		14			41	25	1	
Thiago MOTTA	15	954	1	13			28	33	3	1
XAVI	16	1270		18		1	14	16		
RONALDINHO	29	2644	17	113		11	34	100	5	
Mark VAN BOMMEL	24	1640	2	41		2	37	40		
GABRI	11	446		4			14	10	1	1
DECO	29	2481	3	40		2	59	101	7	1

Victor VALDÉS

Albert JORQUERA

Juliano BELLETTI

Rafael MÀRQUEZ

Carles PUYOL

GIO Van Bronckhorst

EDMÍLSON

SYLVINHO

OLEGUER Presas

Thiago MOTTA

FC BARCELONA

Supercopa d'Espanya

	PARTITS	MINUTS JUGATS	GOLS MARCATS	REMATADES	GOLS ENCAIXATS	ASSISTÈNCIES	FALTES COMESES	FALTES REBUDES	TARGETES GROGUES	TARGETES VERMELLES
Victor VALDÉS	2	180								
Albert JORQUERA										
Juiliano BELLETTI	2	135					4	4		
Rafael MÀRQUEZ	1	45		1			1	1		
Carles PUYOL	2	180					7	5		
GIO Van Bronckhorst										
EDMÍLSON	2	174		1			4	4		
SYLVINHO	2	180		1			3	2		
OLEGUER Presas	2	180					3	1		
Thiago MOTTA										
XAVI	2	180		4			3	4		
RONALDINHO	2	180	1	10		1	2	6		
Mark VAN BOMMEL	1	21								
GABRI	1	15						1		
DECO	2	161		2			4	8	2	
Andrés INIESTA	1	10						1		
Lionel MESSI										
Henrik LARSSON	1	6								
Ludovic GIULY	2	153	1	5		1	3	2	2	
Samuel ETO'O	2	180	2	7			1	3		
MAXI López										
Santi EZQUERRO										

Lliga

	PARTITS	MINUTS JUGATS	GOLS MARCATS	REMATADES	GOLS ENCAIXATS	ASSISTÈNCIES	FALTES COMESES	FALTES REBUDES	TARGETES GROGUES	TARGETES VERMELLES
Andrés INIESTA	33	1761		22		3	28	35	3	
Lionel MESSI	17	948	6	38		2	19	37	2	
Henrik LARSSON	28	1431	10	46		1	17	20		
Ludovic GIULY	29	1802	5	58		3	22	29	1	
Samuel ETO'O	34	3162	26	158		3	35	43	1	
MAXI López	6	294		7		1	10	9		
Santi EZQUERRO	12	500	2	15			5	8		
Sergio RODRÍGUEZ	4	269					2			
Jesús OLMO	1	90					1		1	
Francisco MONTAÑÉS	1	23	1							
Francisco Javier MARTOS	1	19						1		
RAMON Masó	1	12								
LUDOVIC Silvestre	2	111	1							
Andrea ORLANDI	1	75					1	1		
Josep Maria Comadevall PITU	1	31					1			

XAVI

RONALDINHO

Mark VAN BOMMEL

GABRI

DECO

Andrés INIESTA

Lionel MESSI

Henrik LARSSON

Ludovic GIULY

Samuel ETO'O

MAXI López

Santi EZQUERRO

TEN CATE

Sempre al costat de Frank Rijkaard, Henk Ten Cate és una persona clau per entendre la gestió del vestidor, un apartat que es considera fonamental en els equips professionals d'elit. Abans d'engegar una nova etapa professional a l'Ajax, aquest holandès que havia estiujeat de jove a Malgrat de Mar repassa, des de dins del vestidor, una temporada inoblidable

REFLEXIONS DES DE DINS

■ TEXT: Gustau Galvache | FOTOS: Bevenrain

Henk Ten Cate va arribar a Barcelona fa tres temporades de la mà de Frank Rijkaard, per aixecar el vol d'un equip que estava en hores baixes. Els dos entrenadors van posar en marxa, amb el suport de la resta de tècnics del primer equip, un nou projecte esportiu i en pocs mesos van demostrar que la seva elecció era l'encertada. Rijkaard, més pausat, i Ten Cate, més passional, demostraven que eren el complement ideal per arribar a les més altes cotes d'èxit a la història del club. Després d'un començament amb algun entrebanc a la primera temporada, l'equip va començar a agafar

el nivell que li va permetre, un any més tard, aconseguir la 17a lliga. Però aleshores s'iniciava el repte de mantenir-se a dalt de tot.

El primer èxit de l'any

"Tot just iniciar-se la temporada ja vaig presuposar que seria un any molt dur", comenta Ten Cate. "Seria així per dues qüestions, la primera perquè veníem d'un gran èxit com era haver guanyat el campionat de Lliga l'any anterior i aquest fet ens podia comportar un relaxament en el treball a desenvolupar. En segon lloc, havíem de fer front a un calendari molt dens, iniciant la temporada amb viatges, entrenaments amb calor... Fets que ens podien

dificultar la posada a punt de l'equip."

L'entrenador holandès sabia que, per tot plegat, no seria un any fàcil. La primera gran alegria de la temporada va arribar a l'estiu: "Vam treballar per preparar-nos per a la Supercopa, un títol que volíem guanyar. Uns dies abans vaig copsar a l'equip una actitud molt positiva. Després de la duresa del treball previ, els jugadors es van posar el xip i vam fer un gran partit a l'anada que ens va donar el primer títol de la temporada."

Un cop aconseguida la primera gran victòria de la temporada, el nivell va baixar degut a l'esforç dels primers dies: "Hi havia un cert cansament físic després de tot el treball fet, que ens va passar factura per aquelles dates. Durant un mes

l'equip no va rendir al seu nivell però passat aquest punt van tornar agafar de nou el ritme per completar una temporada fantàstica. Especialment l'equip va estar a un grandíssim nivell fins al desembre; en aquesta època vam posar les bases per poder aconseguir la Lliga”.

Però amb la Lliga encarrilada, al cap dels jugadors i aficionats agafava força la Lliga de Campions. Per a Ten Cate, era la prioritat: “Jo creia des del principi que l'objectiu era la *Champions* i així li vaig fer saber a en Frank. Veia complicat tornar a guanyar la Lliga, els rivals s'havien reforçat molt i molt bé, com el València, l'Atlètic de Madrid i el Reial Madrid. I després de guanyar una Lliga sempre és difícil repetir (de fet, no ho aconseguia ningú des de 1999); per això veia més factible la competició europea.”

Les sensacions del tècnic es reforçaven amb el fet que “a la Lliga de Campions l'equip demostrava una gran determinació per guanyar. No vol dir que a la Lliga espanyola no ho fessin, sinó que a

“Fa tres anys, quan vaig arribar al club els barcelonistes estaven tristos; ara veig a la gent alegre i això és una recompensa”

la *Champions* l'equip sempre donava un plus extra. La prova és que, quan ja estàvem classificats per a quarts, a Udine l'equip ho va donar tot i es va emportar una merescuda victòria”.

La trajectòria global a la Lliga de Campions va ser determinant per a la consecució del títol, “especialment en el primer partit” al camp del Werder Bremen: “Ens vam trobar amb un equip molt fort que va fer un gran partit i que ens va posar moltes dificultats. Aquella victòria ens va ajudar a ser més forts i a poder encarar la temporada amb molta més confiança.”

El reconeixement general

Però un factor que Ten Cate vol destacar és el nivell futbolístic desenvolupat per l'equip: “Durant molts mesos hem fet un futbol que era reconegut per tot el món de l'esport i aquest reconeixement val com gairebé un títol. La consecució de la Lliga i la *Champions* m'ha alegrat molt, però em quedo amb el reconeixement mundial i amb les cares d'alegria de la gent.” Ten Cate, de qui en la seva etapa al Barça se n'ha destacat més la seva vessant seriosa, reflexiona, molt emotivament: “Que quan vaig arribar els barcelonistes estaven tristos; l'equip no els generava cap alegria. Tres anys després veig a la gent alegre i molt orgullosa del seu equip, per mi això és

El futbol i la música, dues de les seves passions

Nascut fa 52 anys a Amsterdam, l'entrenador holandès ha deixat una grata empremta al seu pas pel nostre club, on durant les tres últimes temporades ha impartit el seu magisteri futbolístic a Barcelona.

Henk s'ha mostrat com el complement ideal de Frank Rijkaard. El seu caràcter inquiet i la seva força s'han complementat amb la serenitat del seu compatriota a la banqueta blaugrana. Ten Cate ha desenvolupat una tasca molt efectiva a nivell tàctic, en el treball diari i en l'anàlisi dels diferents rivals europeus que s'ha trobat l'equip en el seu camí cap a la consecució de la Lliga de Campions. Amb aspecte d'home seriós, meticulós i molt responsable en la seva feina, darrera s'hi amaga un home sensible, afable i divertit, que ha fet les delícies del grup en molts desplaçaments amb la seva veu privilegiada. No hi ha cançó que es resistís a l'ajudant de Rijkaard.

UN ANY DE RECORDS

“A Vigo, al descans, amb la Lliga ja guanyada, vaig gaudir del moment en silenci, al costat del Frank”

vital i és una de les grans recompenses que m'ha donat el meu treball aquí”. Sempre que un equip arriba a un punt culminant, com el Barça ha fet en aquests dos darrers anys, sempre es busquen les claus de l'èxit. Molts apunten als jugadors, altres als tècnics, alguns a la disposició tàctica... En aquest cas, Ten Cate aposta per un factor molt més humà i intangible: “Per mi una de les principals claus dels bons resultats és que, dins del camp de joc, l'equip ha estat alguna cosa més que un equip: ha estat un grup d'amics. No vull caure en un elogi exagerat sinó que, en el moment de treballar, de sortir al camp, tots s'ajudaven. On no arribava un, arribava l'altre. I aquest fet ens ha fet arribar on hem arribat.”

De Ten Cate sempre s'ha elogiat la seva capaci-

Ten Cate, somrient durant una reunió de l'equip tècnic.

tat de treball, els seus coneixements futbolístics i la seva fermesa, però hi ha un Henk força desconegut per a molts. Un Henk sensible i emotiu, com queda palès en la següent anècdota: “Hi va haver un moment, al camp del Celta de Vigo, quan jo ja havia decidit anar a l'Ajax, encara que oficialment només ho sabia en Frank, que vaig arribar al vestidor a la mitja part. En aquell mo-

ment, ja érem campions de Lliga i l'eufòria s'havia desfermat a dins i tothom ho celebrava. Jo buscava Rijkaard, però no era dins del vestidor. Vaig sortir i el vaig trobar assegut en unes escales i sense dir res vaig seure al seu costat. Vam romandre així durant uns minuts, en silenci, gaudint del moment, gaudint del silenci i de l'èxit aconseguit. No ens va caldre dir-nos res.” ■

Barça, excellent.

Coca-Cola

Refresco Oficial

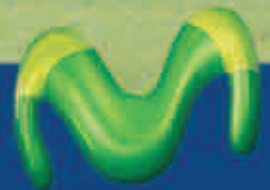
movistar Patrocinador Oficial del

FCBARCELONA

Champions!

Telefónica

movistar

FRITZ WALTER STADIUM
7 DE NOVEMBRE DE 1991
Kaiserslautern, 3 - FC Barcelona, 1

GOLS QUE TAMBÉ FAN HISTÒRIA

■ TEXT: Sandra Sarmiento | FOTOS: Joan Cortadellas
(*El Periódico*) / Bevenrain

De les finals, tothom n'acostuma a guardar molts records. Però abans d'aquests partits decisius, n'hi ha d'altres que també són imprescindibles per entendre la història i les dues Copes d'Europa que ara té el Barça. Els estadis de San Siro i Kaiserslautern figuren en aquest apartat amb lletres d'or, les mateixes que mereixen els seus protagonistes: Giuly i Bakero

Els estadis de San Siro i Kaiserslautern s'han convertit en dos escenaris talismà en la història blaugrana de la Copa d'Europa. L'estadi italià va presenciar una nova exhibició del Barça de Rijkaard que va culminar amb un gol de Giuly que va dur els blaugrana cap a París. A Kaiserslautern, ara ja fa quinze anys, Bakero va emergir entre dos defenses per rematar de cap una jugada impossible i va permetre a l'equip de Cruyff continuar a la Copa d'Europa que es guanyaria a Wembley. Giuly i Bakero van canviar el destí del Barça definitivament. No és esquerrà, ni tampoc davanter centre (fa 1'64 d'alçada) però a San Siro, Giuly es va colar entre les cames de Nesta i el cos de Kaladze

i va enganxar la rematada més difícil: la va col·locar a l'escaire i va resultar imparable per al porter brasiler Dida. "Vaig xutar sense pensar, sense calcular, per intuïció. Potser és el gol més important de la meua carrera", reflexiona el davanter francès.

De titular indiscutible a tercer de la llista

Ludo, com li diuen els seus companys, ha tingut mals moments aquesta temporada. Tot va començar el mes de novembre, coincidint amb el punt d'inflexió del Barça a la lliga: el 0-3 del Bernabéu. Giuly no va jugar ni un minut. Tampoc va jugar a Stamford Bridge. Ni tan sols va viatjar. Però a l'estadi de San Siro, a Milà,

SAN SIRO
18 D'ABRIL DE 2006
AC Milan, 0 - FC Barcelona, 1

En una nova exhibició de futbol blaugrana, Giuly es va reivindicar a San Siro amb una volea que va marcar el camí del Barça cap a la final de París

afavorit per les lesions dels, fins aquell moment, actors destacats a l'equip (Messi i Larsson), el francès va marcar una volea per reivindicar-se. "Necessitava el gol a nivell personal", confessa Giuly. "Va ser una jugada en què vaig decidir fer la diagonal des de la banda, una cosa que faig moltes vegades per alliberar-me del marcatge del lateral que em cobreix. Vaig anar cap al centre i em va arribar l'assistència de Ronaldinho. Va posar la pilota en el millor lloc i botant. Per tant, jo només vaig haver de rematar. No era fàcil, però després del xut vaig tenir clar que anava dins." Així rememora el gol que va fer Giuly al minut 56 de partit decantant les semi-

finals de la Lliga de Campions contra el Milan. Rijkaard mai ha parlat malament de Giuly. Sempre l'ha mimat, l'ha dosificat. I aquell 18 d'abril Giuly va tornar a ser decisiu. Es va retrobar amb ell mateix i va recuperar la seva velocitat explosiva. Curiosament aquella nit a San Siro els dos havien parlat de canviar-lo al començament de la segona part i Giuly li va demanar a Rijkaard uns minuts més: "Li vaig demanar perquè necessitava una mica més de temps per gaudir del partit i li vaig dir al míster que em donés uns minuts més". I la jugada va sortir bé. Tant bé, que va marcar un gol, que segons el francès "va posar-nos en el camí de París".

Kaiserslautern, "la ciutat entre els arbres"

Molt abans de París, fa 14 anys, el futur europeu del Barça va passar per una altra ciutat europea. Era Kaiserslautern, una ciutat de 100.000 habitants al sud d'Alemanya. El seu nom vol dir "ciutat entre els arbres" perquè està situada en una de les zones més boscoses d'Alemanya i té una gran tradició futbolística. El seu estadi s'anomena Fritz Walter Stadium gràcies a les proeses dels germans Fritz i Ottmar Walter peces importants del Kaiserslautern i de la selecció alemanya campiona del món l'any 54. A l'entrada al camp hi un símbol premonitori del que va viure el Barça aquell 7 de novembre del 1991: un dimoni.

El Barça començava una nova edició de la Copa d'Europa com a campió de lliga. Era el retorn a la competició des de la nefasta nit de Sevilla, el 6 de maig del 1986. El club sabia que tenia un deute pendent amb l'afició i amb la història. Així doncs, el *Dream team* va comen-

DE KAISERSLAUTERN A SAN SIRO

El 'miracle' de Bakero a Kaiserslautern va canviar el destí del Barça assenyalant en direcció a Wembley

çar el seu camí cap a la primera Copa d'Europa amb una eliminatòria de setzens contra el Hansa Rostock alemany. El Barça es va imposar al partit d'anada per 3-0 amb dos gols de Laudrup i Goikoetxea. Després va viure de rendes a la tornada (0-0). Als vuitens el rival era un pràcticament desconegut Kaiserslautern. Els de Cruyff van guanyar 2-0 (dos gols de Txiki) i va viatjar a Alemanya amb tranquil·litat. Ningú imaginava que aquell resultat gairebé no seria suficient. La història va ser ben diferent.

L'infern del Fritz Walter Stadion

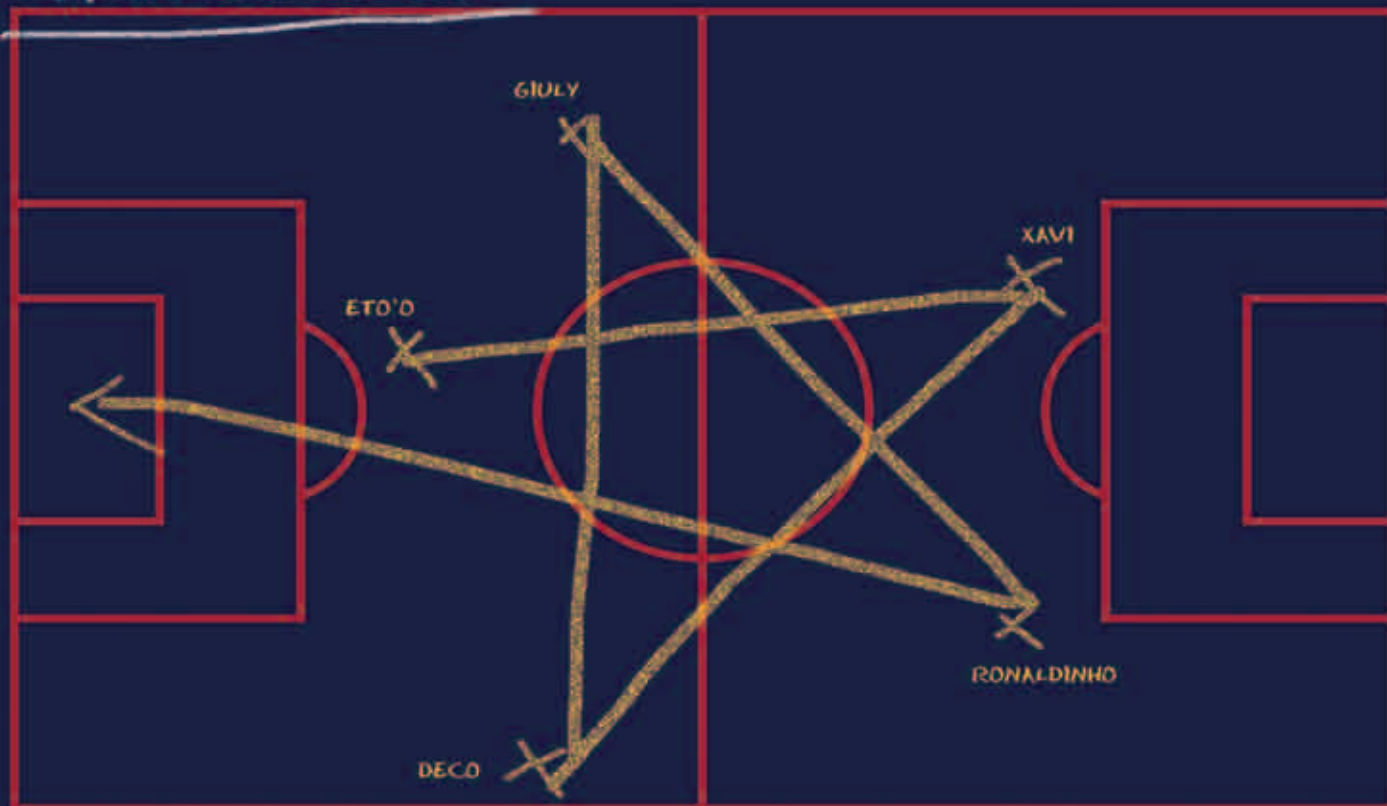
Aquell estadi es va convertir en un dels turments més horribles que hagi hagut de passar el Barça. Feia fred i hi havia molta humitat a l'ambient. Una fumera rogenca molt

espesa va rebre els equips al camp. La consigna era molt clara: d'allà no sortia ningú fins que el Barça no fos eliminat. "Després de veure aquell ambient vaig pensar que és molt difícil que un àrbitre sigui neutral", diu Bakero. I el Kaiserslautern va a estar a punt d'aconseguir la proesa. Quan faltaven 15 minuts per acabar el partit, els alemanys ja havien capgirat l'eliminatòria (3-0). "Vam jugar molt cohibits, sense la facilitat que es precisa en aquest tipus de camps on és tan difícil guanyar", reconeix el migcampista basc. I aleshores va arribar el seu prodigi que va permetre passar de la més terrible de les decepcions a una eufòria desbordada.

Un empena del central alemany Haber a Miquel Àngel Nadal va ser castigada amb falta per l'àrbitre. "Koeman va botar la falta i jo vaig anar a guanyar la posició al defensa", recorda Bakero. "Vaig colpejar la pilota amb la part lateral del cap, donant efecte a la rematada. Després vaig seguir la trajectòria i quan vaig veure que la xarxa es movia em vaig adonar del que havia fet". Quan la pilota va entrar a la porteria, el camp va que-

dar mut. Els jugadors blaugrana es van abraçar per terra. No hi havia temps per a res més. "Què vaig pensar? Res en particular. Tens tanta alegria que et queda la ment en blanc", comenta Bakero assegurant que "en el futbol els miracles no existeixen. L'únic secret es que vam lluitar fins al final". El Barça va accedir a la lligueta gràcies al valor doble d'aquest gol aconseguit en camp contrari. En aquells vestidors del Fritz Walter Stadium, Bakero se sentia satisfet: "La importància del gol ningú la discutirà. No ho oblidaré mai." I assegurava que "després del que hem viscut aquí, aquest equip té moltes possibilitats en la lligueta final." I deixava una sentència que s'ha revaloritzat amb el pas del temps: "Si és el gol més important de la meua vida? El temps ho dirà". Ja han passat més de 14 anys però d'aquella Copa d'Europa n'han quedat dues imatges: inevitablement el gol de Ronald Koeman a Wembley però també aquell cop de cap d'un jugador de 1'72 metres a l'últim minut d'una eliminatòria que al cap d'uns mesos va permetre aixecar el títol de campions a Londres ■

TACTICA FCB

PATROCINADOR OFICIAL DEL
FUTBOL CLUB BARCELONA

felicitats
CAMPIONS
 HEM TOCAT LA LLUNA!

EXCLUSIU
 per a
SOCIS FCB

reserves
 902 100 101
 (mencionar el codi de
 soci del Barça 4402115)
 www.atesa.es

Col·laborador Oficial del FC Barcelona

Els dies previs a la final, al vestidor del Barça al Camp Nou estava penjada la imatge del trofeu de la Lliga de Campions amb un text escrit a sobre de dues tires d'esparadrap.

ESPERIT DE CAMPIÓ

“Sortiu i disfruteu.” Aquest, diuen, va ser el missatge de Johan Cruyff als seus jugadors abans de sortir a la gespa de Wembley. Però, què va dir Rijkaard als seus homes? Com es va preparar psicològicament l'equip abans del partit més important de l'any?

Frank Rijkaard i Victor Valdés, en un moment d'eufòria, instrats després del final del FC Barcelona - Arsenal.

■ TEXT: Josep Miquel Terés | FOTOS: Bevenrain

De tots els jugadors que el passat 17 de maig van saltar a l'Stade de France per a disputar la final de la Lliga de Campions només un d'ells, el portuguès Deco, havia aixecat el trofeu que acredita al campió d'aquesta competició. Davant d'aquest fet algú podia pensar que, tot i la qualitat de l'equip, aquesta teòrica inexperiència podia passar factura. Així doncs, calia una preparació psicològica especial per evitar l'ansietat? Era aconsellable un programa d'atenció individualitzada als jugadors durant els dies previs? I, fins i tot, podia ser convenient explicar què significava jugar una final com aquella? Res d'això va ser necessari. La normalitat, el sentit comú i la continuïtat de les pautes de comportament van ser les consignes dels tècnics per preparar el partit. El resultat no podia ser millor. En el futbol d'avui la professionalització arri-

ba a tots els àmbits, també en el de l'aspecte psicològic. Tot pot ajudar: l'assistència sempre valuosa dels tècnics en la matèria, els muntatges d'imatge i so que ajuden a motivar i a pujar l'autoestima, una bona teràpia col·lectiva... Però hi ha velles pràctiques que resisteixen al pas del temps i que encara es mostren efectives. Pràctiques com, per exemple, el fet d'escriure en un lloc visible del vestidor, en una pissarra o a sobre d'una columna, una frase ben simple però carregada de sentit. Sentències dels tipus “O guanyarem com a equip o morirem com a individus” i “Del subcampió, ningú se'n recorda; només el campió passa a la història”, aquesta última escrita sota la imatge del trofeu de la Lliga de Campions, són dues de les frases que es podien llegir al vestidor del FC Barcelona durant els dies previs a la final. I en això, gairebé, va consistir la preparació psicològica de cara aquell partit. I si no n'hi va haver més, no va ser per falta de

A la pissarra del vestidor del Barça es podia llegir: “O guanyarem com a equip o morirem com a individus”

previsió, sinó perquè simplement, no calia, segons coincideixen en assenyalar els màxims responsables de l'equip.

La normalitat, com a norma

Efectivament, des del 3 de maig, dia que el FC Barcelona es va proclamar campió de la Lliga espanyola a Vigo fins el dia de la final, el 17 del mateix mes, pràcticament no es varen modificar les pautes que l'equip havia seguit durant tota la temporada. La consigna era “normalitat” i tothom havia d'aplicar-la. L'entrenador Frank Rijkaard era el que estava més convençut que

LA MOTIVACIÓ DEL BARÇA

Ten Cate recorda que “els jugadors saben que n’hi havia cinc que es quedarien fora de la llista i del partit, potser, més important de les seves carreres”

res havia de canviar: “No crec que per un partit hagi de modificar la dinàmica de treball ni fer coses massa diferents. Si ha funcionat, per què hem de canviar-la?” La motivació ja hi era present i, per tant, es tractava de donar-li al partit la màxima normalitat. I és que Rijkaard no tenia cap dubte al voltant de l’esperit de l’equip. “El nostre és un grup amb fam per guanyar títols i per tant els jugadors ja eren plenament conscients de què s’hi jugaven. Sabien que havien de fer la feina per l’equip, pel club, però sobretot per ells mateixos”, explica l’entrenador, una idea molt similar a la que es resumia en una de les frases escrites al vestidor.

Per la seva part, Eusebio Sacristán coincideix plenament amb Rijkaard i apunta les raons d’aquest bon moment psicològic: “Efectiva-

ment, vàrem detectar que l’estat d’ànim dels jugadors era el correcte i això era degut a dues causes: els jugadors tocats s’havien recuperat de les seves lesions i això augmentava la competitivitat i, d’una altra banda, s’acabava de guanyar la lliga, un fet que ens mantenia en un bon estat d’ànim.” Aquesta concentració es va transformar també en moments de tensió. I no era per a menys. Tal com explica Henk Ten Cate, “el fet de tenir gairebé a tots els jugadors recuperats va provocar una competitivitat inusual durant alguns entrenaments. Tothom estava a punt per jugar però, al mateix temps, sabien que hi havia cinc d’ells que es quedarien fora de la llista per al partit, potser, més important de les seves carreres”. Tot i aquest fet, Eusebio tampoc era parti-

dari de canviar gran cosa. Només i gairebé com a anècdota, el tècnic explica que l’única modificació respecte d’altres partits va ser en el visionat del vídeo previ: enlloc de veure imatges del rival d’un sol partit escollit, van poder veure una selecció d’imatges de l’Arsenal enfrontant-se a diferents rivals. La raó, en aquest cas, era més tècnica que no pas psicològica. Es buscava oferir als jugadors un ventall de jugades més ampli per conèixer millor les evolucions col·lectives de l’equip anglès.

Però més enllà dels aspectes tàctics generals, la preocupació d’alguns jugadors eren els seus enfrontaments particulars amb els homes de l’Arsenal. Així mentre Eto’o va estudiar fins al detall els moviments dels dos porters Lehman i Almunia, Valdés va voler revisar el comportament dels quatre homes d’atac de l’Arsenal. Tampoc Puyol va deixar res a la improvisació i va gravar en el seu disc dur tots els moviments d’Henry. En aquests casos tampoc ningú els va haver de dir res. Tots ja sabien de sobres què s’hi jugaven ■

**CADA
DIUMENGE
A LES 22.40**

Ens sedueix la provocació, ens envaeix la intriga i la por. Cada diumenge els sentiments estan a flor de pell.

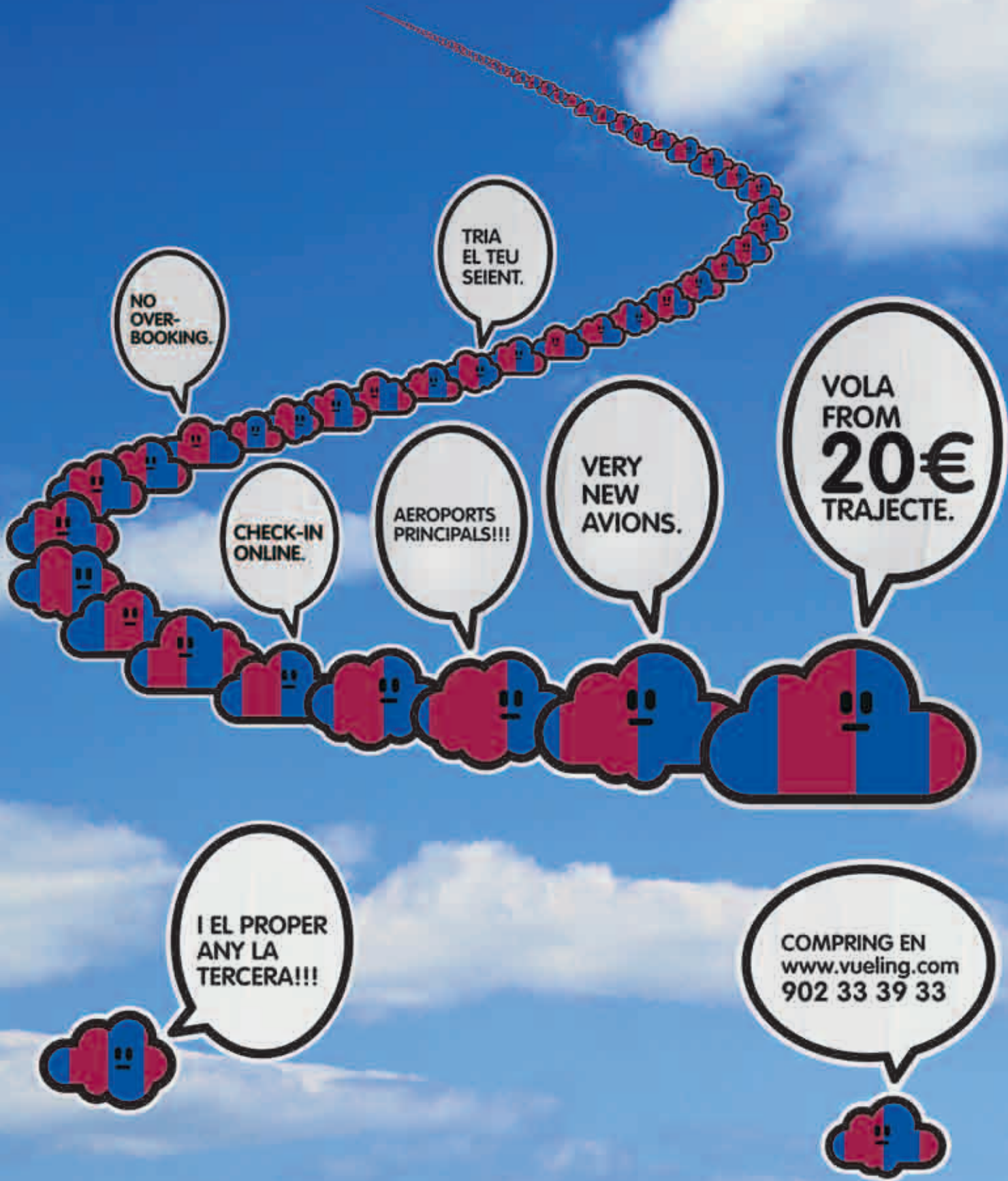
Una sèrie dramàtica perfecta.

**NIP
TUCK**

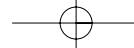
3

Mitjà audiovisual del FC Barcelona

vueling

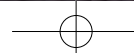

BARCELONA-MADRID-VALÈNCIA-SEVILLA-BILBAO-MÀLAGA-GRANADA-PALMA-MENORCA-EIVISSA-SANTIAGO-ALACANT-PARÍS-BRUSEL·LES-AMSTERDAM-ROMA-MILÀ-LISBOA-VENÈCIA
Preu per trajecte sense incloure taxes, càrrecs de gestió i impostos. Per a més informació consulta la nostra web. En cas de reserva telefònica, 7€ més per trajecte. Vola!

LES CINQ NITS MÉS MÀGIQUES DEL BARÇA

Ha estat un any espectacular, amb molts partits que ja formen part de la història particular del barcelonisme. Fem un repàs de les cinc nits més màgiques del Barça 2005/06. Partits, gols i, sobretot, emocions | FOTOS: Bevenrain

Ronaldinho supera Casillas amb un xut creuat en el segon gol del Barça al Santiago Bernabéu.

FC BARCELONA - R. MADRID

La nit del 19 de novembre del 2005

es recordarà sempre per l'exhibició de Ronaldinho. Un geni que va marxar del Bernabéu entre els aplaudiments de l'afició madridista. Amb la perspectiva que dóna el temps, aquell va ser un partit perfecte. Una lliçó magistral. No només pel resultat que va ser contundent (0-3), ni pel que significa guanyar en un estadi tan difícil com el Bernabéu, que també. Sinó per la plasticitat i la bellesa del joc del Barça. Per l'atreviment de Messi, la fam de Samuel Eto'o, que va obrir el marcador, la solidesa defensiva de l'equip amb Puyol, Márquez i Edmílson formant un triangle indestructible, la intel·ligència de Xavi i sobretot la màgia del mestre Ronaldinho, que va signar dues obres d'art. Davant d'aquella exhibició de futbol, els aficionats del Madrid es van posar dempeus per aplaudir, gairebé de manera unànime, el segon gol de Ronaldinho. Un gol que va donar la volta al món i que serà inoblidable no només pels barcelonistes, sinó també per als que no ente-

nen de colors. Per als amants al bon futbol. Els jugadors van fer els gols de la victòria però a la banqueta Rijkaard també va guanyar la partida al seu homòleg, el fins aquell moment entrenador rival, Luxemburgo. Com Johan Cruyff a Wembley, Rijkaard va dir als seus que s'ho passessin bé i així ho van fer. Rijkaard va ser fidel a l'estiu ofensiu, un tret genètic d'aquest Barça i a més, va afegir el factor sorpresa de la inclusió de Messi a l'alineació. La decisió ja estava presa des de feia dies. Faltava saber si l'argentí arribaria bé de Qatar, on havia jugat de titular amb la selecció. Messi va arribar en perfectes condicions i no va fallar a la confiança de Rijkaard. La jugada va ser perfecta. Va ser un monòleg del Barça. Concentrat al darrera, consistent en el mig del camp i devastador davant. La victòria al camp del Madrid va significar l'ascens imparabile de l'equip de Rijkaard a la lliga. Gràcies a aquell 0-3 el Barça es va col·locar líder per primera vegada en tota la temporada i ja no va deixar la primera posició per acabar conquerint el títol de manera incontestable ■

TEXT: Sandra Sarmiento

Messi, el factor sorpresa

Totes les alineacions apostaven per Ludovic Giuly a l'onze inicial acompanyant Eto'o i Ronaldinho. I Messi va ser el titular. El Madrid, o millor dit Roberto Carlos, esperava trobar-se amb la velocitat de Giuly i es va topar amb un jove argentí descarat que va superar en tot moment el lateral brasiler del Madrid.

Samuel Eto'o es dirigeix a la zona d'Stanford Bridge on hi havia els aficionats del Barça per compartir amb ells l'alegria del gol de la victòria.

CHELSEA - FC BARCELONA

La Lliga de Campions es va començar a guanyar realment el dimecres 22 de febrer. Aquell dia, el Barça va deixar enrera molts fantasmes superant el poderós Chelsea de Roman Abramòvix (1-2) a Stamford Bridge en el partit d'anada dels vuitens de final. Mourinho i els seus homes havien estat els responsables que els blaugranes s'haguessin quedat fora de la Lliga de Campions en la temporada anterior, i l'equip de Rijkaard sabia que el sorteig els havia donat una oportunitat immillorable de pagar els *blues* amb la mateixa moneda. Feia un any que els jugadors de Rijkaard esperaven una ocasió com aquesta. Amb l'objectiu de treure's el mal gust de boca de la temporada passada i de demostrar a Europa que el futbol del Barça mereixia la recompensa que no havia tingut, l'equip va encarar l'eliminatòria amb una maduresa mental i una solidesa tàctica que al final van ser definitives. Sobre un terreny de joc en molt males condicions, dos dels millors equips d'Europa van ofe-

rir un partit ple d'intensitat, emoció, força i tocs de qualitat. A la primera part el marcador no es va moure, tot i que el Barça va disposar de més oportunitats. A la segona, un gol en pròpia portada de Motta va posar el Chelsea per davant, però, com passaria posteriorment a la final de París, els blaugranes van saber sobreposar-se a qualsevol obstacle i van remuntar gràcies a un gol en pròpia porteria de Terry i al definitiu d'Eto'o, després d'un contraatac modèlic. Aquell vespre l'afició del Barça va saber realment que el seu equip anava llançat cap al títol i que res ni ningú no el podria aturar. Aquella victòria es va celebrar tant com l'accés a una final o com un títol. La gent va sortir al carrer i fins i tot va haver-hi qui va fer la primera visita a Canaletes. Tothom era conscient que s'havia fet un pas de gegant per eliminar l'altre gran aspirant al títol de la Lliga de Campions. Aquella era una victòria sobre el passat i plena de futur. Ja tot quedava a punt per aconseguir la classificació per als quarts, dues setmanes després, en un Camp Nou ple a vessar ■

TEXT: Sergi Nogueres

Amb el bagatge de l'experiència acumulada, l'equip va encarar el partit amb una maduresa mental i una solidesa tàctica que al final van ser definitives

La coronació

La presència de Leo Messi en l'onze titular va ser una de les novetats que Frank Rijkaard va presentar en aquest partit. El jove argentí vivia la seva primera gran nit europea i ho feia en el país originari del futbol. Messi va fer de tot i va fer-ho bé. Va portar de corcoll a la defensa anglesa (especialment a l'expulsat Del Horno) i només li va faltar el gol que podria haver arribat amb una preciosa rosca que es va estavellar a l'escaire. Aquella va ser la seva coronació.

PlayStation 2

Small vertical text on the left edge, likely a legal disclaimer or copyright notice.

Tourist Trophy
THE REAL HONDA CHALLENGER

FUSIÓN TOTAL.

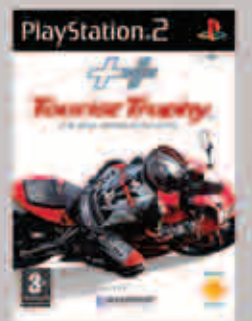
De la mano de Polyphony Digital Inc., creadores de la saga Gran Turismo®, llega Tourist Trophy, el simulador real de motos.

El nuevo sistema de control de Tourist Trophy te permite pilotar de forma única cada moto, controlando la posición y el peso de tu cuerpo para ofrecerte una sensación total de fusión entre hombre y máquina.

Velocidad real. Control real. Tourist Trophy: el simulador real de motos.

touristtrophy.com

Els jugadors del Barça fan pinya per felicitar Ludovic Giuly pel seu golàs a San Siro.

AC MILAN - FC BARCELONA

Gairebé un mes després de l'homenatge a Albertini, l'AC Milan i Barça es tornaven a trobar, aquest cop, però, amb molt més en joc, amb una final de la Lliga de Campions com a teló de fons. Ancelotti i Rijkaard, cara a cara. El joc resultatista dels italians contra el *jogo bonito* dels catalans. Una de les millors defenses d'Europa, contra el millor atac de la Lliga de Campions. Molts al·licients per a una gran eliminatòria de semifinals que jugava a San Siro el primer assalt.

El penúltim repte abans de París va ser tot un èxit. L'equip de Rijkaard va tornar a Barcelona amb un gran resultat (0-1) gràcies a un golàs de Giuly. Els blaugranes van fer un partit molt seriós i, com ja havia passat al llarg de la temporada al Bernabéu o a Stamford Bridge, San Siro tampoc es va resistir. La llibertat de moviments que va tenir Ronaldinho a la segona part va ser clau per trobar el camí

del triomf. Se va ser l'assistència perquè Giuly deixés el Barça a les portes de París. Però no només el brasiler va brillar amb llum pròpia a Milà. El futbol control dels migcampistes barcelonistes va ser superior al joc de contenció milanista. Jugadors com Iniesta, Van Bommel i Edmílson van donar una autèntica lliçó de com dominar el *tempo* d'un partit que es preveia que seria dur, tan físicament com tàcticament.

Aquell dimarts, 18 d'abril, el FC Barcelona va escriure una pàgina d'or en la història europea del club. Des del 4 de novembre del 1959, quan el Barça va guanyar a San Siro per 0-2 amb gols de Vergés i Suárez, els catalans no sabien què era sortir victoriosos d'un dels estadis més imponents del futbol europeu ■

TEXT: Carles Cascante

S'obren les portes de la final

Minut 57 de partit. San Siro enmudeix quan Ronaldinho té la pilota. El públic italià admira i coneix la màgia del brasiler, que no decep als barcelonistes que segueixen la tensió del partit. El 10 fa una gran passada a l'espai que Giuly no desaprovita marcant el 0-1 i obrint, d'aquesta manera, la porta de la final de París.

Els jugadors del Barça celebren el passí a la final davant la decepció dels jugadors de l'AC Milan.

QUINA NIT!

FC BARCELONA - AC MILAN

Per a moltes persones, el partit de tornada de les semifinals de la Lliga de Campions que el FC Barcelona i l'AC Milan van jugar al Camp Nou el passat 26 d'abril es tractava d'una final anticipada de la màxima competició europea. I les expectatives es van complir. Amb la renda del gol de Giuly a San Siro, tots, equip i afició, van fer pinya per aconseguir el desitjat accés a la final de París. I el Camp Nou va viure una altra nit màgica amb un desenllaç apoteòsic. El Barça, per mèrits propis, i catorze anys després de Wembley, es va guanyar un dels llocs d'honor a la final de la Lliga de Campions. París esperava ja el FC Barcelona. La cita tindria lloc el 17 de maig. L'escenari: Saint-Denis; i el rival, l'Arsenal londinenc. Es tractava d'una oportunitat d'or, i el conjunt que entrena Frank Rijkaard no la va desaproveitar. Davant 95.661 espectadors, la tercera millor entrada de la temporada per darrera de les dels partits contra el Chelsea i el Reial Madrid, el FC Barcelona es va desfer d'un gran Milan en un partit que, tot i que va acabar amb empat a zero, va estar carregat d'espectacle, bon joc i emoció. Més que mai,

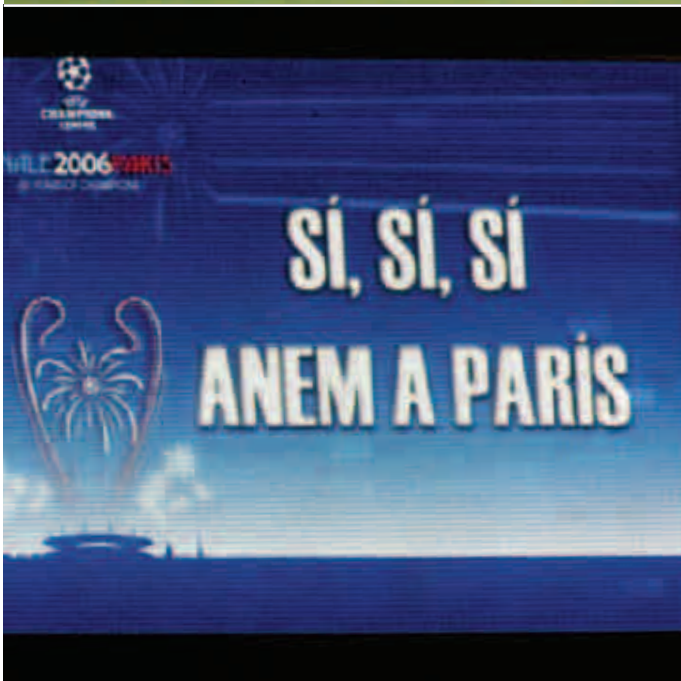
El Camp Nou va viure una altra nit màgica amb un desenllaç apoteòsic: sí, sí, sí, anem a París

La clau, el bloc

Va ser en aquest partit quan la idea de joc en equip que Frank Rijkaard ve imposant des que dirigeix la banqueta blaugrana es va fer més palesa que mai. La feina de tot el grup, des de la defensa fins a la davantera, passant pel centre del camp, entesa com a un gran bloc, va ser clau per aconseguir la fita final. L'intel·ligent i disciplinat matx dels blaugrana va fer realitat un dels objectius de la temporada. Tot i l'empat a zero final, que va fer esclatar l'estadi amb un cúmul de sensacions, aquest partit passarà a la història com un dels més emotius que mai s'han viscut al Camp Nou.

el públic de l'estadi va contribuir de valent. Socis i espectadors van estat completament bolcats amb el seu equip fins a l'últim moment, amb càntics i aplaudiments constants, i van complir amb el seu paper d'intimidat el conjunt rival. El conjunt blaugrana, per la seva part, va saber jugar amb molta intel·ligència i tot el respecte possible davant d'un Milan molt lluitador, sempre fent valer el gol de renda aconseguit en el partit d'anada a San Siro. El partit va estar molt marcat per la necessitat del conjunt *rossonero* de marcar un gol per igualar l'eliminàtoria. El FC Barcelona, per la seva part, va ser fidel al seu estil de joc. Tot plegat, va conformar una gran final anticipada entre dos grans equips que no renunciaven a res i que es defensaven amb les dents. La lluita entre les línies defensives i atacants d'ambdós conjunts va ser de gran qualitat. Al final, però, el treball de bloc va donar l'èxit al Barça ■

TEXT: Vanessa Fornis

QUINA NIT!

FC BARCELONA - ARSENAL FC

Si la primera Copa d'Europa guanyada fa 14 anys a Wembley va significar l'entrada definitiva del FC Barcelona a l'elit del futbol continental, la segona copa aconseguida a París el 17 de maig ha estat la confirmació que l'actual equip és un dels millors de tota la història centenària del Barça.

Una nit que va arribar envoltada d'eufòria en els dies previs al partit davant l'Arsenal, de patiment al llarg del partit i de joia i molta emoció quan el capità Carles Puyol va aixecar la copa mes desitjada per tothom. El barcelonisme va prendre París i les hores prèvies al partit la capital francesa es va vestir de blaugrana, des de la Torre Eiffel, els Camps Elisis i la Plaça Vincennes, lloc on es va situar el punt de trobada de tots els aficionats que en autocar es van desplaçar per donar suport a l'equip a Saint-Denis.

La 50a edició de la Copa d'Europa va ser simplement una festa. Una festa del futbol amb dos equips, Barça i Arsenal, que sense practicar el mi-

La nit de Wembley ja no viatjarà sola en la memòria blaugrana mai més. Ara ja té parella: la nit de París

llor futbol que se'ls suposa van saber mantenir la tensió i l'emoció fins al darrer minut.

El partit va començar mogut, amb les ocasions d'Henry, les aturades de Victor Valdés, l'expulsió de Lehmann, el gol anul·lat a Giuly, el gol de Sol Campbell, el pal d'Eto'o i així fins al minut 76 de partit. Tot un patiment per a una afició, la blaugrana, que potser va pensar que tot seria més fàcil. Però amb aquest equip mai no s'ha de perdre la fe i malgrat que l'Arsenal, amb deu homes, es va tancar al darrera, la qualitat dels homes de Rijkaard va donar el seu fruit quan era més necessari.

Iniesta, Larsson i Eto'o es van encarregar d'enderrocar en tres tocs la muralla anglesa. Era el gol de l'empat, un gol importantíssim, un gol que rearmava de força el grup, que donava el senyal que sí, que era possible, que realment el Barça era superior a l'Arsenal. El gol d'Eto'o va ser tan important com el de Belletti. El brasiler va jugar amb Larsson i el suec li va tornar la pilota a Belletti per fer possible l'esclat d'alegria de tota l'afició. La nit de Wembley ja no viatjarà sola en la memòria blaugrana mai més. Ara ja té parella; ara ja té la nit de París ■

TEXT: José Manuel Lázaro

L'equip celebra el gol decisiu de Belletti; a sota, el moment de l'expulsió de Lehmann

L'èxit del conjunt

Un equip que passarà a la història. Amb Rijkaard, Ten Cate, Eusebio i Unzué al capdavant del cos tècnic, l'onze titular del Barça a París va estar format per Victor Valdés, Oleguer, Puyol, Márquez, Van Bronckhorst, Edmílson, Van Bommel, Deco, Giuly, Eto'o i Ronaldinho. Iniesta, Larsson i Belletti van ser els encarregats de substituir Van Bommel, Giuly i Oleguer, respectivament. Però en aquest equip, per sobre dels noms, hi ha el grup i al final tothom va gaudir de la festa.

Campions!

des de l'estadi **Saint Denis...**

...a casa teva.

Emporta't les figures **FTCHAMPS** dels teus jugadors preferits amb el màxim realisme. GAUDEIX DEL SEU JOC !

L'ENIGMA

L'enigma anterior: Quina va ser la primera persona amb qui Johan Cruyff va celebrar, al vestidor del Molinón, la Lliga de la temporada 1973/74?

La Pista: Era una de les persones que, des de l'anonimat, han donat continuïtat al club.

La Solució: 'Papi' Anguera

Nom del guanyador: Martí Albert Arderiu, soci núm. 108.987

Rebrà de mans del seu jugador preferit una samarreta signada per tots els jugadors del primer equip de futbol.

'Papi' Anguera s'interessa per l'estat d'un jugador del Barça durant un partit disputat a Milà.

■ TEXT: Eduard Boet | FOTOS: Arxiu FCB

Fa ja un temps, els encarregats de material, i també els massatgistes, solien rebre un millor tracte. Només cal fixar-se en les clàssiques fotos d'abans del partit.

A banda i banda dels jugadors no hi faltaven aquestes dues figures imprescindibles en un vestidor.

Avui ja no tenen l'honor de sortir a la foto malgrat que continuen sent els més estimats entre els jugadors. 'Papi' Anguera va ser una d'aquestes persones estimades, un personatge del futbol que s'ha perpetuat gràcies també a la tasca que la Penya Anguera desenvolupa des del 1957.

EL 'PAPI' BARÇA

En el cas de Francesc Anguera, aquesta estimació va arribar a tal punt que els jugadors l'anomenaven 'Papi'. Diuen que els primers que li van posar aquest sobrenom van ser en Calvet i en Vergés. El cas és que a ell li encantava. No parava de repetir que els jugadors eren com els seus fills. 'Papi' Anguera va entrar al Barça tot just després de la guerra civil. Vivia al Poble Sec i es guanyava la vida com empaperador. En les estones lliures, però, no parava a casa. Vivia entregat al futbol. En Ramon Llorens, el mític porter dels anys 30, el va conèixer i li va proposar venir al club. Allà començaria una vida de gairebé mig segle dedicada al Barça. Va ser delegat, ordenava fitxes i si li sobrava temps feia d'observador de jugadors.

I en va trobar una pila. Segurament del descobriment que es va sentir més orgullós va ser el de l'Olivella, que, com ell, també venia del Poble Sec. Però la seva vida al Barça va fer un tomb el dia que el van posar de cuidador de material. Aquell dia va entrar en un altre món: el de la intimitat de les grans figures de la pilota. Sempre que recordo el 'Papi' em ve a la memòria un gest seu que el definia perfectament. Si algú feia un comentari amb la intenció d'arrencar-li alguna confiança del vestidor, ell es portava els dits als llavis per deixar clar que de la seva boca no sortiria cap paraula. És clar que d'algunes anècdotes que no feien mal sí que en parlava de tant en tant. Per exemple de com de presumit era en Rama-

llets. Deia que el portava boig perquè volia que la seva equipació estigués impecablement planxada. I això no sempre era fàcil d'aconseguir-ho. A Anguera li va tocar viure una època de canvis notables en el món del futbol. Va passar d'haver de carregar unes caixes pesades de vímet a unes d'alumini que resistien tots els cops dels empleats més maldestres dels aeroports. D'uns llargs viatges en tren, o també en autocar, a desplaçaments més ràpids i còmodes en avió, o a un vestidor on només s'havia de preparar roba per a 11 i el porter suplent a un on s'havien d'equipar els 16 jugadors que havia convocat l'entrenador. Un dels trofeus més preuats que Anguera guardava a casa seva era un curiós trèvol de cinc fulles. El tenia emmarcat en un lloc preferent del menjador. Va ser un trèvol que va trobar les hores prèvies a la final de Basilea. Estava convençut

Cruyff va ser el seu cambrer particular al Molinón; li va servir la millor cervesa de la seva vida per celebrar la lliga

que aquell trèvol els va ajudar en aquella final de la Recopa. Per cert, arribar a aquella final li va costar el bigoti. I és que després de l'anada del vuitens contra l'Anderlecht, en què van perdre per 3 a 0 i on ell va rebre més d'una estomacada de la policia belga, es va jugar amb Zuviría que s'afaitaria el seu inseparable bigoti si passaven l'eliminatòria. I així va ser.

Si el 'Papi' va tenir un fill predilecte, aquest possiblement va ser Cruyff. Al Molinón, quan el Barça va guanyar la lliga de la temporada 73-74, el primer que va fer Cruyff, encara vestit de jugador, va ser anar al bar de l'estadi a buscar una cervesa, la beguda preferida del Papi, perquè celebrés el títol. Coneixent Cruyff, va ser tot un detall. Vaig tenir la sort de compartir moltes estones amb el 'Papi'. Algunes d'elles en el seu

'Papi' Anguera i Johan Cruyff, en segon pla, durant la celebració de la lliga del 73-74.

particular camp de batalla: els túnels dels vestidors. Era una època en què jo era una mena de micròfon solitari que cobria la informació per les transmissions d'en Puyal a Ràdio Barcelona. Recordo que el 'Papi' havia de deixar la banquetta uns minuts abans d'acabar el partit perquè els jugadors ho tinguessin tot apunt. S'havia acostumat a seguir els últims minuts dels partits pels

crits d'ambient que arribaven al vestidor. Moltes vegades era jo qui, mentre ell preparava les tovalloles i el sabó per a la dutxa, li donava més detalls del que passava encara sobre la gespa. Si les notícies eren bones em feia una abraçada de felicitat, si eren dolentes, em donava un carinyós cop a l'espatlla i a seguir treballant, que ara el que calia era animar als jugadors, als seus fills ■

EL NOU ENIGMA

Eto'ó ha estat el novè jugador del FC Barcelona que aconsegueix el trofeu Pitxitxi. Però, qui va ser el primer jugador blaugrana a aconseguir-lo?

LA PISTA:

Després de jugar al FC Barcelona va fitxar pel Nàstic de Tarragona.

Les respostes s'han de fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: Revista Barça. Av. d'Àrístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona

Correu electrònic: revista@fcbarcelona.cat

Centre de Documentació Barcelonista

Coordinació: David Saura

EL GRAN REPTE

Ja som 140.000 socis!

■ TEXT: Francesc Orenes | FOTO: Bevenrain

El tram final de la temporada 2005-2006

ha suposat una fita històrica per al club: ja ha superat la xifra de 140.000 socis, fet que consolida el FC Barcelona com el club de futbol amb més socis del món.

Enguany, s'han fet de mitjana 125 altes de socis diàries, un 68% de les quals són de Catalunya, mentre que un 20% són de la resta de l'Estat i un 12% de l'estranger. Les altes de socis internacionals procedeixen de països tan diversos com ara Xipre, Jamaica, Panamà, Mèxic, el Regne Unit, Irlanda, El Salvador, Suïssa o el Japó, el país estranger amb l'índex més alt de nous socis.

El bon moment dels projectes esportius del club ha estat l'aparador ideal perquè milers de barcelonistes d'arreu del món vulguin lluir

el carnet de soci del Barça. I molts s'han donat d'alta a través del lloc web oficial del club www.fcbarcelona.cat, un canal cada cop més actiu i que ha aportat gairebé 1.000 altes mensuals en els darrers mesos.

L'augment de socis en les darreres temporades ha comportat un canvi destacat en la massa social de l'entitat amb un clar procés de rejuveniment. Aquesta temporada, un 31% dels barcelonistes que s'han donat d'alta com a socis són menors de 15 anys. I d'aquests, gairebé 3.000 són nadons que han estat donats d'alta pràcticament el mateix dia en què naixien. El gran nombre de nens socis ha portat el club a posar en marxa el programa *Creix amb el Barça*, un conjunt d'avantatges dirigits als més joves que pretén apropar la cultura de l'esport i del Barça a aquest col·lectiu. La campanya El Gran Repte ha contribuït de

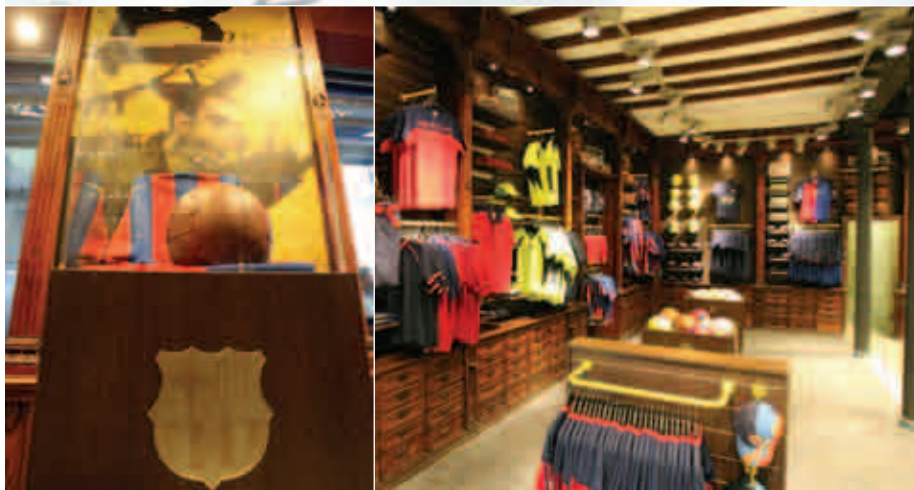
manera important a aquest impuls de noves altes de socis. El creixement d'altes des de l'inici de la campanya, el novembre del 2003, ha estat continu: la temporada 2002-2003 el club va tancar el cens amb 106.000 socis. La temporada 2003-2004 va viure un augment de gairebé el 12% en el nombre de socis arribant als 120.000, mentre que les celebracions pel títol de Lliga de la temporada 2004-2005 va coincidir amb el creixement de la massa social fins als 130.000. Enguany, durant el mes de maig, ja s'han superat els 140.000 socis, una xifra rècord.

La campanya El Gran Repte ha continuat obrint el club a tot el barcelonisme, ampliant el conjunt de beneficis per a ser soci de l'entitat i permetent que qualsevol barcelonista, independentment de la seva edat o origen, pogués formar part activa del club ■

Creixement dels socis				
TEMPORADA	2002-03	2003-04	2004-05	MAIG 2006
SOCIS	106.135	120.379	131.007	140.000
AUGMENT	-	14.244	10.628	8.993
% INCREMENT	-	11,8%	8,1%	6,5%

Com fer-se soci	
■	A l'oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) al Camp Nou
■	Al lloc web: www.fcbarcelona.cat
■	Al telèfon: 902 1899 00

Noves FCBotiga a Barcelona

■ TEXT: Francesc Orenes | FOTOS: Bevenrain

El FC Barcelona compta amb dues noves FCBotiga situades en plena zona turística de la ciutat de Barcelona. Amb aquests nous punts de venda el club continua el seu pla d'expansió comercial a Catalunya i permet que els turistes que visiten el nostre país puguin adquirir tot tipus de marxandatge relacionat amb el món blaugrana.

La primera FCBotiga es va inaugurar a mitjans de maig i està situada a la Ronda Universitat de Barcelona. Aquesta botiga té una superfície de 85m² i fa cantonada amb la plaça de Catalunya; per tant, està en plena zona turística de la capital.

En segon terme, i pocs dies després de la final de la Lliga de Campions de París, es va obrir la FCBotiga del Barri Gòtic, situada al carrer Jaume I. El local, de 80 m² quadrats, té un gran valor històric, atès

que data del segle XIX.

Les noves botigues, que obren de dilluns a dissabte i no tanquen al migdia, ofereixen una àmplia gamma de productes oficials de marxandatge del Barça i altres productes de la marca Nike, a part del servei d'estampació de samarretes. Els socis del club mantenen el 5% de descompte habitual, com a la resta de botigues.

Actualment, el club té dos FCBotiga de propietat, una situada al Camp Nou i l'altra propera a la Sagrada Família. L'oferta de punts de venda es completa amb altres botigues amb llicència situades a l'aeroport del Prat, a l'estació de Sants, al Maremagnum i una altra a Las Palmas de Gran Canària ■

ON SÓN LES NOVES FCBOTIGA?

FCBotiga
Ronda Universitat, 37
Barcelona

FCBotiga
Carrer Jaume I, 18
Barcelona

SERVEIS

902.1899.00
www.fcbarcelona.cat

SEU SOCIAL

Tel: 902 18 99 00 · Fax: 93 411 22 19
Avinguda d'Aristides Maillol, s/n.
08028 Barcelona

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB)

oab@club.fcbarcelona.com

HORARIS

► De dilluns a dissabte, de 9 a 21 h.
Diumenges de Lliga, des de dues hores abans del partit.

TAQUILLES

HORARIS

► Taquilles principals (accés 14)
De dilluns a dijous, de 9 a 13.30 i de 15.30 a 18 h.
Divendres, de 9 a 14.30 h.
Dissabtes (només quan hi ha partit) de 9 a 13.30h.
► Taquilles Boulevard
De dilluns a dissabte, de 10 a 18 h.
Diumenge i festius, de 10 a 14 h.
► Taquilles del camp (a la zona dels gols)
De les 11 h. fins que comença el partit.

MUSEU FC BARCELONA

museu@fcbarcelona.cat

HORARIS

► De dilluns a dissabte, de 10 a 17 h.
Diumenges i festius, de 10 a 14.30 h.
Els dies de Lliga de Campions, de 10 a 13 h.

PREUS

► **Socis del FC Barcelona:** l'entrada al Museu i al Tour de l'estadi és gratuïta.

No-socis: Museu 6,50 euros i Museu + Tour estadi 10,50 euros **Infantil** (fins a 13 anys): Museu 5 euros i Museu + Tour Estadi 8 euros

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I ESTUDIS FCB

centre.documentacio@fcbarcelona.cat

L'accés és lliure. Els no-socis, però, l'han de concertar al telèfon: 93 496 36 12.

HORARIS

► Atenció al públic: de dilluns a dijous, de 10 a 14 i de 16 a 18.30 h. Els divendres de 10 a 15 h.

FCBOTIGA

fcbotiga@fcbarmerchandising.com

Tel: 93 409027

HORARIS

► De dilluns a dissabte, de 10 a 19 h.
Diumenges 10.30 a 14.30 h.

PISTA DE GEL

pistadegel@fcbarcelona.cat

HORARIS (del 1 al 28 de juliol)

► De dilluns a divendres de 10 a 13.45 h. i de 17 a 19.45 h.
Dissabte i diumenge de 17.15 a 20.45 h.

PREUS (l'entrada inclou el lloguer dels patins):

► **Socis FC Barcelona** 6,80 euros; **No-socis** 9,20 euros

NOTA: Per patinar és obligatori l'ús de guants. Se'n poden comprar a les instal·lacions de la Pista de Gel.

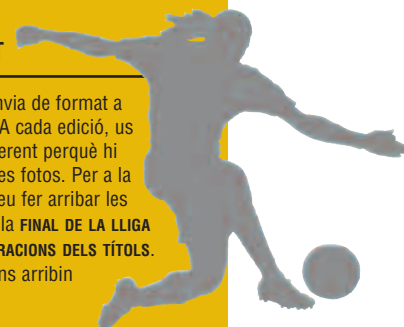
CONCURS FOTO BARÇA

Fins a on has portat la teva afició pel Barça?

CADA NÚMERO, UN TEMA DIFERENT

La secció Foto Barça canvia de format a partir d'aquest número. A cada edició, us proposarem un tema diferent perquè hi participeu amb les vostres fotos. Per a la pròxima edició, ens podeu fer arribar les fotos que tingueu sobre la **FINAL DE LA Lliga DE CAMPIONS O LES CELEBRACIONS DELS TÍTOLS**. Cal que les fotografies ens arribin abans del 21 de juliol.

1

Macoto Sugwino. Soci 109.275

Un grup d'aficionats japonesos, abans que es disputés la final de la Lliga de Campions, davant del temple Kinkakuji, a Kyoto. Com explica el soci Macoto Sugwino, es tracta d'una construcció de l'any 1397 que va ser reconstruïda al 1955.

2

Martí i Adrià Ferret Díaz. Socis número 59.141 i 51.349

En un viatge a Egipte, els germans Martí i Adrià van fer-se aquesta foto davant de la piràmide de Kefren, que fa 136.5 metres d'alçada i 210.5 metres d'amplada.

3

Xavier Fabrè Navarro. Soci 93.182

A peu de la torre de Pisa, el Barça també hi és present. Xavier Fabrè va trobar-se molts aficionats blaugranes en el seu viatge a Itàlia.

 FUJIFILM
Proveïdor Oficial del Barça

Correu: Revista Barça - Av. d'Àrístides Maillol, s/n - 08028 Barcelona
e-mail: revista@fcbarcelona.cat

Per participar al concurs fotogràfic Foto Barça has d'enviar una carta amb les teves dades personals, el telèfon, el número de soci o Gent del Barça i la fotografia corresponent. També ho pots fer per e-mail a: revista@fcbarcelona.cat. Hi han de constar les mateixes dades i la fotografia que ens envies ha d'estar digitalitzada en alta resolució. Les fotografies més originals es publicaran en aquesta secció i se'n triarà un guanyador.

 smeg
tecnología con estilo

FCBARCELONA
OFFICIAL PRODUCT

©FCBMERCHANDISING, SL

FAB28FCB en los puntos de venta Smeg tel. 93 5650250 smeg@smeg.es y en FCB Megastore tel. 93 4090271

PROMOCIONS

ELS DESCOMPTES PER ALS SOCIS

Els socis tenen avantatges en la compra o utilització dels serveis de patrocinadors i empreses col·laboradores. Treu-li partit al teu carnet!

	Interessants avantatges addicionals en contractar una assegurança d'automòbil o de llar	Més informació 902 42 40 45
	8,5 % d'estalvi en el consum del gas en els propers dos anys*. *Oferta vàlida per a noves contractacions de clients domèstics amb la tarifa 3.1 i 3.2. Descompte sobre la quota de consum.	Amb el carnet de soci Truca al 900 84 28 84
	10% descompte a tots els socis del Barça	Amb el carnet de soci (sènior) www.bauhaus.es
	Descompte del 20% Pack anual: 29€/any	Més informació 902 15 20 25
	Grans descomptes sobre les tarifes generals en el lloguer de vehicles	Codi client per als socis del FC Barcelona: 4402115 Més informació 902 100 101
	Descomptes sobre els preus de tarifa en impressió digital, servei de copisteria i enquadernació i acabats.	www.artyplan.com

Acords amb altres entitats

	Emporta't una màquina de cafè d'última generació (valorada en 200 €), per la compra del primer lot de 200 monodosi de cafè i té, per només 59 €. Truca al 902 222 216 o visita www.saborbianchi.com/fcb
	10% forfet estiu/hivern (excepte del 25 desembre al 6 de gener)
	En les visites guiades 2x1 en el preu de les entrades
	Entrades a preu de dia de l'espectador: De dilluns a divendres (no festius)
	10% de descompte en les entrades
	3€ de descompte en: • Entrada Completa • Entrada Emblemàtica • Entrada de menors de 120 cm
	5% de descompte en els seus productes a Catalunya

DESCOMPTES AL CLUB

A més, la vostra condició de soci també us permet tenir els següents avantatges:

Pista de Gel: descompte del 25%.	compte en el lloguer de sales i altres espais emblemàtics del club.	compte a través de www.shop.fcbarcelona.com
Museu: accés lliure al Museu i tour guiat.	Fcbotiga: 5% de descompte en els productes a la venda.	Camp de futbol 7: 30% de descompte en el lloguer dels camps de futbol 7 de les instal·lacions del Camp Nou.
Sales i espais: 30% de des-	Botiga on-line: 10% de des-	

A més, estigues atent als diferents esdeveniments i actes que aniran sorgint durant la temporada amb descomptes especials per als socis. Informa't al butlletí electrònic i a la web del club: www.fcbarcelona.cat

La teva passió es mereix molt més que paraules.

Per això, Fecsa Endesa i el Barça s'uneixen per fer-te una oferta increïble reservada a tots els socis del F.C. Barcelona. A més, gaudiràs del nostre Servei de Reparacions Urgents 24 Hores totalment de franc.

Proveïdor Oficial
FC Barcelona

Informa-te'n al **900 84 28 84.**
Contracta fets.

E
fecsa endesa

ENHORABONA CAMPIONS

MINUTS QUE FAN HISTÒRIA
CELEBRA'LS AMB VICEROY

EDICIÓ ESPECIAL COMMEMORATIVA DEL CAMPÍO DE LLIGA I D'EUROPA

FCB MERCHANDISING, SL

FCBARCELONA

CENTRES DE VENDA DEL RELLOTGE COMMEMORATIU DEL FCBARCELONA
Concessionaris oficials Viceroy: FCBotiga Megastore Grans Magatzems La Tienda en Casa: 902 10 30 12

